

19de JAARGANG, NR. 360
19 JULI 2021

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

6 JAZZ OP PAPIER

7 JAZZ OP DE PLAAT

Blazin' Quartet, Bill Evans, Hanna Marieke, Roy Mor, Simon Nabatov ea.

14 JAZZ OP DE PLANKEN

North Sea Jazz, Manu Delago.

EN VERDER (ONDER MEER):

21 Moonlight in Vermont (Erik M Frans)

31 Europe Jazz Media Chart Juli

17,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 – 01 03 2021

NR. 361 KOMT 16 AUGUST. UIT

BERICHTEN

Saxofoniste Alba Gil Aceytuno.
(Foto: Andreas Terlaak)

Festival Jazz International Rotterdam heet voortaan RAUW

Het festival Jazz International Rotterdam gaat vanaf de komende editie verder onder de naam RAUW. In 2021 strijkt RAUW op woensdag 27 en donderdag 28 oktober neer in de Maassilo, een voormalige graansilo in de Rotterdamse Maashaven. In totaal worden tien formaties geprogrammeerd, waaronder die van saxofoniste **Alba Gil Aceytuno**. Zij zal haar Pack Project presenteren, het resultaat van een talentontwikkelings-traject bij Jazz International Rotterdam.

●
ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

NIEUWE BIM-VOORZITTER FLEURINE ZET IN OP SAMENWERKING EN KRACHTIGE JAZZLOBBY

Zangeres Fleurine Verloop is 24 juni tijdens de algemene ledenvergadering van de Beroepsvereniging voor Improviserende Musici (BIM) tot voorzitter van het bestuur gekozen. Ze volgt bassist Thomas Winther Andersen op. Fleurine was al bestuurslid sinds juli 2020 en is de eerste vrouwelijke BIM-voorzitter. Onder meer samenwerking met andere muziekbonden staat bij haar hoog in het vaandel.

Door de bestuurswisselingen eind juni bestaat het bestuur nu voor het eerst in de geschiedenis - de BIM bestaat in november vijftig jaar - in meerderheid uit vrouwen. Fleurine, Vivienne Aerts (secretaris) en Susanne Alt (penningmeester) vormen het dagelijks bestuur. Sven Rozier en Ben van den Dungen (Adviseur Nationaal Podiumplan) zijn algemeen bestuurslid. Dodo Kis is ambulant bestuurslid. Fleurine wil 'de gemeenschap voor jazz & geïmproviseerde muziek verbreden en vernieuwen'. Een van haar eerste handelingen binnen het bestuur was het afschaffen van een ballotagecommissie om lid te kunnen worden: "Iedereen in Nederland die professioneel van jazz of geïmproviseerde muziek leeft hoort bij ons, ongeacht stijl, smaak of subgenre", aldus de nieuwe BIM-voorzitter. Haar wens om meer samen te werken heeft inmiddels geresulteerd in een nauwere band met muziekauteursvereniging VCTN en de vakbond Ntb-Kunstenbond. Onder het motto 'één stem voor de jazz' zullen deze drie partijen het komend halfjaar hun beoogde blijvende samenwerking vorm gaan geven. De lijnen zijn kort. BIM-bestuurslid Ben van den Dungen is tevens bestuurslid van VCTN en de Kunstenbond). Bestuurslid Susanne Alt is voorzitter van de Ledenraad van Kunstenbond. De betrokken partijen spreken van een 'historische samenwerking'. Fleurine Verloop: "Een zo krachtig mogelijke lobby voor de geïmproviseerde muziek is in het belang van elke jazzmusicus en de hele sector. Door samen te werken met Ntb-Kunstenbond en VCTN brengen we alle stemmen op één plek, zonder daarmee onze unieke identiteit te verliezen. Dat is winst voor de Nederlandse jazz en voor alle betrokken partijen."

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

Octave de la Musique voor 'Orlando' van Toine Thys

Voor zijn album 'Orlando' heeft saxofonist Toine Thys medio juni in de categorie jazz een Octave de la Musique 2021 (de Waalse pendant van de Edison) ontvangen. Het is het debuutalbum van de nieuwe formatie van de Brusselaar met hemzelf op tenor-, sopraansaxofoon en basklarinet, Maxime Sanchez op piano, Florent Nisse op contrabas en Antoine Pierre op drums. De plaat verscheen in november 2020 bij Hypnote Records. De andere genomineerde albums waren: 'Cosmic Liberty' (van Casimir Liberski), 'The Black Days Session #1' (van Daniel Roméo), 'Moondancer' (van Julien Tassin) en 'Purpose' van Margaux Vranken.

Bekijk een video over de Octave:
<https://bit.ly/3e9gSBo>

Maria Schneider. (Foto: Briene Lermite)

Geen Pulitzer Prize in Music voor album Maria Schneider

Het voor de Pulitzer Prize in Music 2021 genomineerde album 'Data Lords' van orkestleider Maria Schneider, heeft deze prijs niet gekregen. De Prize ging 11 juni jl. naar 'Stride' van Tania León, een klassieke productie. De jaarlijkse Pulitzer Prizes zijn prestigieuze Amerikaanse prijzen. Onder het motto 'honoring excellence in journalism and the arts' worden ze sinds 1917 in categorieën als journalistiek, literatuur, drama, poëzie, fotografie en muziek uitgereikt. Twee jazzmusici ontvingen ooit de Pulitzer Prize in Music (uitgereikt sinds 1943): saxofonist Ornette Coleman (2007) en trompettist Wynton Marsalis (1997).

De winnares van Jong Jazztalent Gent: Nabou Claerhout (tweede van rechts). (Foto: Organisatie)

TROMBONISTE NABOU CLAERHOUT WINT CONCOURS JONG JAZZTALENT GENT 2021

Tromboniste Nabou Claerhout is 10 juli tijdens het festival Gent Jazz tot Jong Jazztalent Gent 2021 gekroond. De 27-jarige tromboniste krijgt 10.000 euro om een project te realiseren en treedt als winnares in de voetsporen van onder anderen saxofonist Robin Verheyen, De Beren Gieren, saxofonist Nathan Daems, Steiger en BRZZVLL. De andere finalisten waren Abel Ghekiere en Dishwasher.

Nabou Claerhout, leider van het kwartet NABOU, studeerde trombone aan het Codarts conservatorium in Rotterdam. Ze deed daar ook het idee op voor het project dat ze met het prijzengeld wil doen: "Aan het conservatorium van Codarts Rotterdam brachten twee trombonehelden, Ilja Reijngoud en Bart van Lier, elke week een trombone-ensemble samen", vertelt ze. "Als jonge student viel mijn mond open dat zo iets überhaupt bestond." Nu wil ze zelf een groep van zes trombonisten samenstellen, aangevuld met een ritmesectie. "Ik ben op zoek gegaan naar zowel specifieke klankkleuren als naar persoonlijkheid", zegt Claerhout. "Het is belangrijk dat er een goed evenwicht is in het samenspel, maar ook dat iedere muzikant sterk genoeg is voor de solopartijen." De tromboniste brengt het ensemble niet alleen samen, maar schrijft en arrangeert tevens het repertoire. Het ensemble wordt in de zomer van 2022 gepresenteerd op Gent Jazz. Jong Jazztalent Gent is een initiatief van Gent Jazz, in samenwerking met Brouwerij Duvel Moortgat. Het concours wil 'het musiceren bij jonge (jazz)muzikanten' stimuleren.

Jazzscribent en presentator Harm Mobach overleden

Jazzscribent en radiopresentator Harm Mobach is 9 juli op 91-jarige leeftijd in Pijnacker overleden. Hij schreef in de jaren vijftig recensies in de bladen Rhythme en Luister en was jurylid tijdens door de AVRO georganiseerde jazzcompetities. In de jaren zestig was hij onder meer betrokken bij de instelling van de Wessel Icken-prijs (nu Boy Edgar Prijs) en mede-oprichter van de Stichting Jazz in Nederland. Van 1970 tot 1990 was hij producer van het NCRV-radioprogramma Jazztime. Nadien werkte hij nog regelmatig mee aan jazzprogramma's voor lokale radiozenders. In Jazz bulletin, het orgaan van het Nederlands Jazz Archief, verschenen diverse historisch getinte bijdragen van zijn hand.

(Bron: <https://harmmobach.nl/>)

Loosdrecht Jazzfestival krijgt afgeslankte editie 2021

Het Loosdrecht Jazzfestival krijgt dit jaar op 18 september een afgeslankte editie. Die vindt plaats bij Jachthaven 't Anker. Hoe de 'light edition' er precies uit zal zien, weten de organisatoren nog niet: "Wél weten we dat we al een aantal geweldige bands in optie hebben genomen, onze agenda's schoongeveegd, de bar geregeld en het vrijwilligersteam opgetrommeld." Door de coronamaatregelen zal slechts een beperkte hoeveelheid mensen aanwezig kunnen zijn.

Mahogany Hall Edam pakt in oktober de draad weer op

Na anderhalf jaar opent jazzclub Mahogany Hall in Edam weer de deuren. Het bestuur hoopt en verwacht in oktober, na de coronaonderbreking, een nieuwe start te maken. De programmeurs werken op dit moment nog aan het programma, dat in augustus bekend wordt gemaakt. Op de rol staan concerten op zaterdag- en donderdagavond en op zondagmiddag. De langdurige sluiting heeft zich wel doen voelen in de portemonnee van de jazzclub, maar de club staat er volgens het bestuur financieel redelijk voor. Jazzclub Mahogany Hall is een vereniging. De contributie van de leden is een belangrijke financiële peiler van de club.

Legendarische film 'Jazz on a Summer's Day' weer in bioscoop

Vanaf 29 juli draait de film 'Jazz on a Summer's Day' weer in de bioscoop. De film doet verslag van het Amerikaanse Newport Jazz Festival uit 1958 met optredens van onder anderen trompettist Louis Armstrong, pianist Thelonious Monk en vocalist Mahalia Jackson. Regisseur Bert Stern geeft in de film een tijdsbeeld van de Amerikaanse fifties. 'Jazz on a Summer's Day' is volledig 4K gerestaureerd.

ACTUELE CONCERTVERSLAGEN OP WEBSITE WWW.JAZZFLITS.NL

Wij publiceren concertverslagen direct na binnenkomst op onze website. U hoeft dus niet te wachten tot ze hier in het blad verschijnen. Kijk voor de laatste concertverslagen op <http://www.jazzflits.nl> (rechtsboven).

Het dorpsplein van Amstelveen tijdens een eerdere editie van Jazz in het Dorp. (Persfoto)

AMSTELVEENSE FESTIVAL JAZZ IN HET DORP GROEIT ORGANISATOREN BOVEN HET HOOFD

Na zeven edities hebben de organisatoren een punt achter het jaarlijkse festival Jazz in het Dorp gezet. Het Amstelveense evenement is de organiserende vrijwilligers boven het hoofd gegroeid. Wethouder Herbert Raat (Financiën en Cultuur) hoopt dat het gratis toegankelijke festival op een andere leest kan worden geschoeid. Hij vindt dat de gemeente geld voor een doorstart beschikbaar moet stellen, zo meldde hij begin juli op de lokale zender RTVA.

Festivaldirecteur Sander Mager: "Jazz in het Dorp begon als vrijwilligersorganisatie van een klein groepje vrienden en is dat eigenlijk altijd gebleven. Na acht jaar merken we dat we op een punt zijn gekomen waarop het festival te groot is om door een klein clubje vrijwilligers georganiseerd te worden. Het is niet iets dat je er 'even' bij doet, het is – helemaal in de zomermaanden – echt een baan naast een baan. Er hoeft maar één iemand uit ons team weg te vallen en we hebben een serieus probleem." Mager wil graag alle medewerking verlenen aan een eventuele doorstart van het festival: "Wanneer een partij zich meldt die het – al dan niet professioneel – wil organiseren, dan staan we daar zeker voor open." Jazz in het Dorp trok jaarlijks zo'n tien-duizend bezoekers.

Marquis Hill. (Persfoto)

Trompettist Marquis Hill tekent bij Britse Edition Records

Trompettist **Marquis Hill** gaat platen maken voor het Britse label Edition Records. Hij debuteert met een live-album onder de titel 'New Gospel Revisited'. Deze plaat verschijnt begin volgend jaar.

Nationale Nederlanden nog drie jaar sponsor van North Sea Jazz Festival

Nationale Nederlanden (NN) blijft nog drie jaar titelsponsor van het NN North Sea Jazz Festival. Het bedrijf startte deze vorm van sponsoring in 2018 en dat bevalt goed: 'In onze partnerships zetten we ons in voor het behalen van gezamenlijke doelstellingen, zoals de beleving van een evenement, of het aantrekken van nieuwe doelgroepen. Het NN North Sea Jazz festival wordt al jaren door vele duizenden gasten bezocht en gewaardeerd", aldus Dailah Nihot, lid van de Management Board NN Group. Ook Jan Willem Luyken, directeur van het North Sea Jazz Festival, juicht de verlenging van de sponsorovereenkomst toe: "Het geeft rust en zorgt voor stabiliteit waardoor we ons met gerust hart op de toekomst kunnen richten. Zeker na twee jaar gedwongen stilstand staan we te trappelen om ons publiek weer te verwelkomen in een vernieuwd Ahoy." Volgend jaar wordt het Rotterdamse festival voor de 45ste keer gehouden.

Downbeat Critics eren Chick Corea

Volgens de critici van het Amerikaanse blad Downbeat was de in februari overleden Chick Corea de beste 'jazzartiest', 'pianist' en 'toetsenist' van de afgelopen twaalf maanden. Hij kreeg in die categorieën van de 69ste Downbeat Critics Poll de meeste stemmen. Album van het jaar is 'Data Lords' van het Maria Schneider Orchestra, dat tevens tot de beste bigband werd uitgeroepen. Schneider zelf is tot componist en arrangeur van het jaar uitgeroepen. Een greep uit de instrumentalist: Ambrose Akinmusire (beste trompettist), Charles Lloyd (beste tenorsaxofonist), Anat Cohen (beste klarinetist), Mary Halvorsen (beste gitarist) en Joel Ross (beste vibrafonist). Han Bennink staat bij de percussionisten op plek zeven. Bij de 'rising stars' is Gerald Clayton tot 'jazz star' van het jaar gekozen en zijn trio tot beste jazzgroep. Tineke Postma staat bij het aanstormend talent op de vijfde plek in de categorie altsaxofoon. Pianiste Carla Bley, saxofonist Yuself Lateef en trompettist Booker Little treden toe tot de Hall of Fame. De gehele Downbeat Critics Poll is te vinden in het augustusnummer van het blad. De Poll wordt jaarlijks gepubliceerd.

Meer info: <https://bit.ly/2U9n5Gv>

HOOGTEPUNTEN UIT MPS-CATALOGUS DIGITAAL OPGEFRIST EN OPNIEUW OP CD VERKRIJGBAAR

De hoogtepunten uit de catalogus van het Duitse platenlabel MPS zijn opnieuw op cd en vinyl uitgebracht. Het betreft onder meer werk van zangeres Ella Fitzgerald en trompettist Freddie Hubbard. Het platenlabel bestond van 1968 tot 1983. Voor de heruitgaven zijn de originele 'master tapes' opnieuw gemixt en zijn ongewenste eigenschappen zoals ruis verwijderd.

MPS werd opgericht door Hans Georg Brunner-Schwer en stond voor Musik Produktion Schwarzwald. De platen vielen op door de kwaliteit van de opnames - sommige platen werden thuis in Villingen in de woonkamer van Brunner-Schwer opgenomen - en de markante hoesontwerpen. Van Ella Fitzgerald verschijnt haar 'Sunshine Of Your Love' (1969) opnieuw en van Freddie Hubbard 'The Hub Of Hubbard' (1970). In de pijplijn zitten verder Oscar Petersons 'In Tune' (1971), Bill Evans' 'Symbiosis' (1974) en Joe Hendersons 'Mirror Mirror' (1980). Ook heruitgaven van het werk van trompettist Dizzy Gillespie; toetsenist George Duke; saxofonist Dexter Gordon met trombonist Slide Hampton; saxofonist Lee Konitz met pianist Martial Solal en het Count Basie Orchestra liggen in het verschiet. Voor de heruitgaven zijn de originele master tapes gere-mastered.

OPVALLEND VEEL INTERNATIONALE MUSICI OP PROGRAMMA FESTIVAL JAZZ MIDDELHEIM

Philip Catherine. (Foto: Bernard Rie)

De saxofonisten Joe Lovano en Stefano di Battista zijn als laatste toegevoegd aan het programma van het komende festival Jazz Middelheim. Dat heeft een voor coronatijd opvallend internationaal programma te bieden, want eerder werden ook al bassist Avishai Cohen, zangeres Youn Sun Nah en het trio John Zorn/Laurie Anderson/Bill Laswel onder contract genomen. Uit eigen land komen onder anderen gitarist Philip Catherine en saxofonist Toine Thys naar Antwerpen. Het festival vindt daar plaats in Park den Brandt, van 13 tot en met 16 augustus. Eerder werd ook 17 augustus nog als festivaldag genoemd, maar die extra dag is te elfder ure geschrapt.

Voor meer info en het volledige programma:

<https://jazzmiddelheim.be/programma/>

Actuele berichten en concertaankondigingen vindt u op onze pagina op Facebook: <https://www.facebook.com/Jazzflits>

OVERLEDEN

Rick Laird, 4 juli 2021 (80)

Ierse bassist; was de vaste bassist in Ronnie Scott's, ging over tot de elektrische bas, werkte in de band van Buddy Rich, alvorens hij in 1971 naam zou maken in de groep van John McLaughlin, The Mahavishnu Orchestra. Oriënteerde zich steeds vaker in New York en wierp zich in zijn latere jaren op de fotografie.

Bill Ramsey, 2 juli 2021 (90)

Amerikaans-Duitse zanger-entertainer. Kwam begin jaren vijftig als militair naar Frankfurt, werkte bij de American Forces Network (AFN) en bleef in Duitsland hangen. Trad op in films en voor de televisie als zanger van schlagers, maar ook van blues en ballads.

Burton Greene, 27 juni 2021 (84)

Amerikaanse pianist. Verdiepte zich vanaf 1963 in de volkomen vrije improvisatiemuziek, sloot zich aan bij soortgenoten in Parijs en Amsterdam. Ook begaf hij zich op paden van de elektronica en klezmer. Vormde in 1983 een kwartet met onder anderen tenorist Fred Leeflang en bassist Raoul van der Weide.

Jon Hassell, 26 juni 2021 (84)

Amerikaanse trompettist-componist; studeerde in Keulen bij Karlheinz Stockhausen, liet zich beïnvloeden door diverse stromingen in de klassieke avant-garde en de klankeffecten die Miles Davis met zijn trompet bereikte. Citaat: "Mijn doel was om verticale muziek te maken, dat wil zeggen dat je op geen enkel moment in de muziek een element zou kunnen horen dat herkenbaar terug te leiden zou zijn tot een bepaald genre of een specifieke herkomst."

Nubuo Hara, 21 juni 2021 (94)

Japane tenorsaxofonist-bandleider. Richtte in 1952 een bigband op, Sharps & Flats (kruisen en mollen), die het meer dan vijftig jaar uithield. Was een van de eerste Japanners op het Newport Festival (1969).

Raul De Souza, 13 juni 2021 (86)

Braziliaanse trombonist. Begonnen als ventieltrombonist (met vier ventielen) speelde hij uiteraard veelal samba's, bossa nova's en latin funk. Zocht zijn werkterrein, behalve in eigen land, in Mexico, Europa en de US, onder anderen met percussionist Airto Moreira. Maakte vanaf de jaren '70 tot voor kort een vijftiental platen met eigen bigbands. Vestigde zich uiteindelijk in Frankrijk. (jjm)

HAAGSE JAZZSTUDENTEN TREDEN WEER OP BIJ PODIUM JONG PROFESSIONALS VOORSCHOTEN

Op een dag af precies een half jaar na het laatste concert pakte het Podium Jong Professionals Jazz op 13 juni de draad van de concerten weer op. Met als te doen gebruikelijk jazzstudenten van het conservatorium in Den Haag op het podium van het Cultureel Centrum Voorschoten. Zangeres Zoë de Priester trad twee keer een uur op met haar kwartet. Begeleid door Jim van der Klundert op gitaar, Alessio Calore op contrabas en Lorenzo Mastrogregori op drums, gaf zij een eigen draai aan een reeks bekende jazzstandards. "Het publiek genoot zichtbaar van de muziek die men 'live' zo lang heeft moeten missen", aldus de organisatoren. Marcel Schikhof was er bij en maakte de bovenstaande foto.

MEER DAN TIENDUIZEND BEZOEKERS BIJ FESTIVAL NORTH SEA ROUND TOWN

North Sea Round Town, het Rotterdamse festival dat jaarlijks rondom het North Sea Jazz Festival plaatsvindt, heeft van 24 juni tot en met 11 juli zo'n 11.500 bezoekers getrokken. Dat meldt de organisatie. Ook kon het festival via YouTube bijgewoond worden. "Als organisatie kijken we met een zeer positief gevoel terug", zegt festivaldirecteur Michelle Wilderom.

Het festivalprogramma omspande meer dan driehonderd concerten en 150 gratis toegankelijke programma's op 75 verschillende locaties. Het merendeel van de betaalde concerten was volledig uitverkocht. Op het programma stonden jazz, blues, soul, funk, wereldmuziek, hiphop, pop en improvisatie. Vorig jaar viel de vijftiende editie door corona in het water, maar dit jaar kon het derde lustrum alsnog gevierd worden. Voor alle zekerheid waren meerdere scenario's uitgewerkt, onthulde Michelle Wilderom na afloop: "Van geen publiek tot een volledige bezetting en alles ertussenin. Hierdoor konden we snel schakelen als het kabinet nieuwe maatregelen bekendmaakte. Deze 'open spirit' vond je ook terug in de programmering met vele primeurs van nieuw werk, unieke bezettingen en spannende cross-overs. De uitkomst van de samenwerking met Sun-Mi Hong, onze Artist in Focus 2021, is een inspirerend voorbeeld van dit alles." De volgende editie van North Sea Round Town is van 23 juni tot 10 juli 2022.

Kijk hier delen van het festival terug: <https://bit.ly/36uLq50>

JAZZ OP PAPIER

VLAKKENVULLERS

Karel Van Keymeulen.
All that jazz : 50 iconische jazznummers voor alle moods.
 Gent : Borgerhoff & Lamberigts, 2020.
 225 pag; ill. ; 28 x 22 cm.
 ISBN 978-94-6393-245-5 ing.
 Prijs 40 euro.

Karel Van Keymeulen maakte naar aanleiding van dit boek een **podcastreeks** voor KLARA. Beluister alle afleveringen op deze website: <https://bit.ly/36FidM3>

Ze blijven komen, goedbedoelde platengidsen, die nieuwkomers ('maar niet hen alleen') wegwijs willen maken in het bos van jazzuitvoeringen. Maar of ze nu 'Essential library' (Ben Ratliff, 2002) of 'Basis-Diskotheek' heten (Ralf Dombrowski, 2011), het wordt steeds moeilijker de voornaamste platen in het bestek van een handzaam boekje te persen. Eerstgenoemde had in eerste instantie genoeg aan honderd albums, maar deed er achteraf nog eens honderd bovenop, de andere beperkte zich tot 125. Beiden probeerden daarbij ook recht te doen aan de laatste ontwikkelingen. Maar de tijd schrijdt voort - we zijn inmiddels weer tien, twintig jaar verder - en de huidige samensteller moet nu een keuze maken uit honderd jaar jazzgeschiedenis. En dat blijkt dan ten koste te gaan van de andere kant van het spectrum. Zo belichtte Dombrowski uit de eerste twee decennia slechts vier artiesten: Jelly Roll Morton, Louis Armstrong, Billie Holiday en Benny Goodman.

De meest recente uitgave op dit gebied is die van Karel Van Keymeulen. Het gaat hem niet om de hele plaat, maar om de afzonderlijke uitvoering, vijftig in getal; 'iconische jazznummers' noemt hij ze. Als je die over een periode van honderd jaar moet uitspreiden, dan zijn tien stukken over de jaren twintig en dertig zo gek nog niet, temeer daar bij Keymeulen de jaren vijftig en zestig met tweeëntwintig nummers zijn vertegenwoordigd. Keymeulen noemt het geen 'best of' noch een historisch overzicht. Om een chronologische (Ratliff) of een alfabetische volgorde (Dombrowski) te omzeilen heeft hij zijn toevlucht gezocht tot een wel zeer geforceerde indeling van 'karakteristieke sferen', moods. Zo vinden we zowel 'Salt peanuts' van Dizzy Gillespie als 'The Jitterbug waltz' van Fats Waller onder 'spirit'. 'Summertime', gespeeld door saxofonist Albert Ayler en 'Take five' door het Dave Brubeck kwartet, vallen onder 'hartstocht'! Iedere uitvoering krijgt dezelfde aanpak: als eerste doet de schrijver verslag van wat je hoort. Dat gaat zo: "De piano zet het motief in, begeleid door een gestreken bas. Daarna vallen de andere blazers in, vooral de trompetten zijn te horen. Vanaf 1'16" neemt het tempo toe en begint de bassist te plukken." Dergelijke constatering lijkt volslagen overbodig, maar bij deze opzet zijn ze onvermijdelijk. Maar vaak voegt de schrijver wel degelijk iets toe: "Het tempo is verschroeiend. Van de luisteraar wordt grote concentratie gevraagd. [De solist] raast met vlugge achtste noten en onvoorspelbaar geplaatste accenten voort. [...] Na zijn intermezzo is er een weergaloze drumsolo van Max Roach, die zijn drums wat hoger had gestemd waardoor de solo nog vinniger wordt." (We hebben het over Charlie Parkers 'Koko'.) Een eindconclusie is dan ook dat de lezer tijdens zijn luisterroute een handig en nuttig houvast wordt geboden.

Daarnaast zijn er dan nog enige biografische notities, verwijzingen naar andere platen, achtergronden, weetjes. Bij dit alles zou men een cd verwachten met de besproken muziek. In plaats daarvan heeft men gekozen voor een QR-code die in het boek is afgedrukt en naar Spotify leidt. Het had dus een aardig boekje kunnen worden, maar de uitgever heeft het nodig geacht het te laten uitdijen tot een kloek boekwerk van ruim één kilogram. Een ontwerper heeft daartoe tussen de musici onderling scheidingswanden aangebracht in de vorm van twee grotendeels overbekende, soms ook nog gelijksoortige foto's, elk opgeklopt tot een vaag, grofkorrelig portret over de gehele pagina. Samen met de dubbele spreads tussen de diverse hoofdstukken beslaan die 116 van de 225 pagina's, een verhouding die de functie van tekst en beeld volledig scheef trekt. Bovendien zijn drie van die dubbele spreads gespiegeld afgedrukt - vergelijk ook voor- en achterplaat. Mijn vak is vlakkenvullen en het effect op de inhoud zal mij worst wezen...

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

BLAZIN' QUARTET
Sleeping Beauty
 Coolabel/MoonJune

Voor de nieuwe editie van zijn Blazin' Quartet heeft drummer Srdjan Ivanovic rietblazer Christophe Panzani vervangen door gitarist Federico Casagrande. Dat levert een geheel ander geluidsbeeld op dan op het vorige album, 'La Mer, La Pierre, La Terre, L'Oiseau' (2017; zie JF 279). De nieuwe cd, 'Sleeping Beauty', heeft een filmisch karakter, en opent en sluit met een sfeerbeeld met natuurklanken (waaronder veel vogelgeluiden) en een hoofdrol voor trompettist Andreas Polyzogopoulos, die collega's als Eric Vloeimans en Nils Petter Molvær hier naar de kroon steekt. De Parijse Bosniër Ivanovic heeft veel aandacht gestoken in het schrijven van nieuwe stukken, waarin hij behalve drums ook keyboards speelt. 'Sleeping Beauty' is daarom verre van een typische drummersplaat geworden. De ijle gitaarklanken van Casagrande en de fluit van gast Magic Malik zijn sterke punten in de bezetting, die Ivanovic goed benut. Dat doet hij ook in slimme arrangementen van twee stukken van Ennio Moricone. De gitaar neemt de harmonicarol op zich in 'The Man with the harmonica' (uit 'Once Upon a Time in the West') en de trompet mag zich uitleven in fijne glissandi. Casagrande krijgt ook een solo-versie van het titelstuk op zijn bordje, en hij maakt er een ontroerende ballad van.

Herman te Loo

Bezetting:

Andreas Polyzogopoulos (trompet),
 Federico Casagrande (gitaar), Mihail Ivanov (bas),
 Srdjan Ivanovic (drums, keyboards)
 + Magic Malik (fluit).

Beluister hier het album:

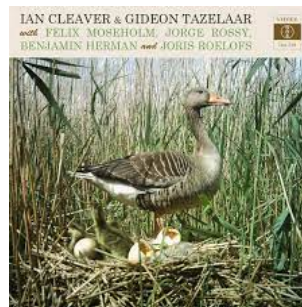
<http://www.lecoollectif.org/sleeping-beauty/>

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 360

Wij maken voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/36DsU1L>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

IAN CLEAVER & GIDEON TAZELAAR
Volume 1
 Dox Records

Deze cd heeft de korte en krachtige titel 'Volume 1'. Er zit dus meer in het vat en dat is maar goed ook. Want van dit soort cd's kunnen er nooit voldoende zijn. De groep rond tenorist Gideon Tazelaar en trompettist Ian Cleaver barst van het talent en de energie. Op sommige nummers blazen de saxofonisten Benjamin Herman en Joris Roelofs mee. De nummers op deze cd zijn geen evergreens, maar ze wortelen wel diep en grondig in de jazzhistorie. De stukken van Ellington, Oscar Pettiford en Misha Mengelberg hebben allure. Allure die we op veel hedendaagse jazzplaatjes met goedbedoelde, eigen stukken vaak missen. En dan de uitvoering ervan. Autoriteit en grandeur zijn de kwalificaties die horen bij deze vijf sterren-cd. De jazzmuzikanten zijn heer en meester op hun instrument. Maar dat niet alleen; ze spelen alsof de muziek speciaal voor hen is geschreven. Gideon Tazelaar blaast het nummer 'The second time around' met een aplomb die ook Sonny Rollins zo eigen was. En dan de Deense basist Felix Moseholm, die in deze fraaie ballad zijn plek opeist met een toon en aanslag van jewelste. Joris Roelofs schittert in een smeuge 'Titor' van Billy Taylor. Mischa Mengelberg is geestelijk vader van het tijdloze nummer 'Rollo II'. Benjamin Herman heeft dit nummer al eerder met de aartsvader van de Nederlandse jazzpiano gespeeld. Kijk maar eens op YouTube. In deze uitvoering geeft hij dit fraaie nummer een vliegende kickstart. Tijdens de razende uitvoering van 'It's all right with me' van Cole Porter houdt de groep ondanks het tempo rust en overzicht. Zo iets doet je denken aan het fraais dat Clifford Brown met Max Roach ooit op de plaat vereeuwigde. Het nummer 'Dancing in the dark' is een uitgelezen kans voor Gideon, waarbij hij met souplesse de rol op zich neemt van vaandeldrager van de grote-tenor-traditie. De cd staat vol met muzikale kippenvelmomenten. Met 'Volume 1' bewijst deze groep rond Ian Cleaver en Gideon Tazelaar dat jazzmuziek, die voortbouwt op het moois dat ooit is gemaakt, nog uitbundig kan schitteren.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Ian Cleaver (trompet), Gideon Tazelaar (tenorsax), Benjamin Herman (altsax), Joris Roelofs (basklarinet), Felix Moseholm (bas), Jorge Rossy (drums).

BILL EVANS TRIO
On A Friday Evening
Craft Records

Pianist Bill Evans heeft veel gemeen met Chet Baker: beiden waren geniale lyrici op hun instrumenten en beiden overleden als vijftigers na een leven vol drugs en verwarrende relaties. Van beiden worden postuum en om de haverklap weer live-opnamen uitgebracht die nog niet eerder verkrijgbaar waren. Sommige Evans- en Bakertournees zijn aan de hand daarvan bijna van dag tot dag te volgen. Er zijn ook verschillen. Van Chet worden ook armzalige opnamen uitgebracht - los zittend bovengabit, erbarmelijke geluidskwaliteit - terwijl van Evans geen of weinig rampconcerten op de markt zijn. Wat het geluid betreft: steeds vaker zat hij achter goed gestemde vleugels en wist hij zich vastgelegd door geluidstechnici die er iets van hadden begrepen.

Wat zijn spel betreft: uit vorm was hij zelden, voor zover ondergetekende dat kan overzien. Ondanks de genotsmiddelen en de emotionele ups en downs is zijn spel nooit minder dan professioneel. Auteur/kennis Gene Lees beschrijft een gig waarbij Evans zich met één hand moest behelpen na een ongelukkig gezette shot. Hij maakte er wat van, als altijd. Niettemin. Opzienbarend zijn ze niet allemaal, de individuele cd's van de van dag tot dag vastgelegde tournees. Dezelfde musici, dezelfde stukken, veelal dezelfde arrangementen. En dat na weer een dag reizen en waarbij, wie weet, behalve het podium ook de lokale dealer moest worden getraceerd. Ten tijde van dit concert - 20 juni 1975, een jazzclub in Vancouver - ging het goed met hem, naar het zich laat aanzien. 'Clean', wat voller in het gezicht, hip baardje, goed in het pak. Ook niet meer die scheve tanden; kennelijk had hij zich een kunstgebit laten aanmeten. De muziek klinkt vertrouwd maar ook wat geroutineerd.

Iets van die laatste indruk mag wel even worden genuanceerd, aangezien zovelen na hem in zijn voetsporen traden. Noem zijn naam in het gezelschap van Keith Jarrett of Herbie Hancock (of Chick Corea of Michel Petrucciani, maar die zijn er niet meer), en er volgt een gigantische lofzang. Dankzij die navolgers werd 'gewoon' wat vóór Evans helemaal niet zo gewoon was.

Een kwestie van smaak is de waardering voor het drukke spel van zijn bassisten. Eddie Gomez was niet zo van de vette grondtonen op de één. Maar Evans ook niet. Beiden wilden interactie, ook als dat een rusteloos klinkend resultaat opleverde. Slechts één werkelijk punt van kritiek op deze radio-opnamen: de bas had wat zachter gemogen in de mix.

Alweer een Evans-concert dus. De reguliere jazzliefhebber selecteert een aantal representatieve cd's door de jaren heen. Maar de fan wil natuurlijk alles hebben en zal daarvoor steeds dieper in de buidel tasten. **Jeroen de Valk**

Bezetting:

Bill Evans (piano),
 Eddie Gomez (bas), Eliot Zigmund (drums).

JOEL FRAHM
The Bright Side
Anzic Records

Na eindeloos veel studie jaren, na decennia van toeren - met het orkest van Maynard Ferguson, pianist Brad Mehldau en ga zo maar door - en 1001 andere bands, besloot de Amerikaanse saxofonist Joel Frahm (1970) van de coronacrisis gebruik te maken door zich gi-gan-tisch uit te dagen. We horen hem hier slechts met bas en drums. Hij speelt hoofdzakelijk eigen werk. Er zijn arrangementen aan het begin en eind van ieder stuk, maar verder is het hoofdzakelijk: blowen met die hap. Met minimale ondersteuning dus, en vrijwel geen andere solisten.

Lukt dat? De thema's klinken toegankelijk in de oren en bieden een fraai samenspel met vooral de bassist. Ze zouden nóg toegankelijker klinken met een grotere formatie. Maak er teksten bij en je hebt een songbook. Maar dat is dus niet de bedoeling. Frahm neemt de melodie alleen voor zijn rekening en fietst daarna schier eindeloos door de changes. Totdat hij schraapt over de bodem van zijn fantasie, zoekend naar de laatste noten die hij nog kan bedenken.

Soms gaat hij maar door, minutenlang in achtste noten: takke-takke-takke-takke-tak. Je hoort nog een beetje de oefeningen uit het studieboek voor-bijkomen. Meestal klinkt hij echter melodieuze en logische. Ook een pluim voor hoe hij behendig de volledige akkoorden weet te suggereren, zonder pianist of gitarist. Zodra de versoepelingen worden ingevoerd, is dit trio helemaal klaar om de wereld over te reizen. Maar misschien dan toch met steun van nog één muzikant erbij.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Joel Frahm (tenor- en sopraansax),
 Dan Loomis (bas),
 Ernesto Cervini (drums).

Luister hier naar het titelstuk van de plaat:

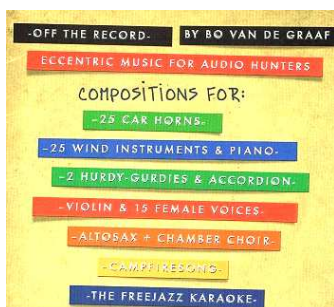
<https://www.youtube.com/watch?v=6mYGc69PC80>

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 360

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/36DsU1L>

BO VAN DE GRAAF
Off The Record
 (Eccentric Music For Audio Hunters) IC Disc

Componist Alexander Voormolen had nooit kunnen denken dat zijn koorstuk 'Wanderers Nachtlid' nog eens als materiaal voor improvisatie zou dienen. Bo van de Graaf gebruikt de dromerige compositie voor een ongebegeleide altsaxofoon solo die zich ontvouwt uit zijn samenspel met het kamerkoor Decanto. Het is een van de rariteiten die hij verzameld heeft op dit nieuwe album 'Off The Record'. Want de Nijmeegse saxofonist houdt van ongebruikelijke bezettingen en combinaties. En van spektakel: voor het eerst is hier een opname te horen van 'Kakafo-nissimo', een legendarisch concert voor 25 auto-claxons. Hoewel de toeters maar één geluid produceren, heeft wel elke auto zijn eigen klank. Het resultaat klinkt als een soort merkwaardig orgeltje dat aanstekelijk werkt. Minstens even vreemd is de klankwereld van het trio Appelation Controlée, bestaande uit twee draailieren en een accordeon. Van de Graaf haalt er alles uit wat erin zit. Of hij dat ook doet met de 25 blazers en drie pianisten in 'Too much wind' is de vraag, maar de klankstormen van het orkest met leden van I Compani, het Imperial City Orchestra en straatorkest Kladderdatsch zijn indrukwekkend. De drie pianosolisten (Frank van Merwijk, Katrien Karimoen en Michiel Braam) leveren hun geheel eigen bijdrage en de componist zelf tekent voor een gepassioneerde altsax solo. 'Free-jazz karaoke/SMS in concert' levert door het procédé (een geprojecteerde visuele partituur en opdrachten per sms vanuit het publiek) onvoorspelbare resultaten, waarbij je het beeld wel mist. Een intrigerende collage van vrouwenstemmen en viool ('I Don't have a record player') en een schmierend kampvuurliedje van I Compani ('Howling at the campfire') completeren de cd, die meer op gevorderde Van de Graaf-fans mikt dan op niet-ingewijden.

Herman te Loo

Bezetting:

Bo van de Graaf (altsax, composities)
 + 99 andere muzikanten.

Hier is de trailer van het album:
<https://youtu.be/PZWmqUNWokY>

HANNA MARIEKE TRIO
Rhythms Of Grace
 OAP Records

Hanna Marieke van Dijk is een perfectionist. Alleen al haar website; daar spat de zorgvuldigheid vanaf. Hanna Marieke is niet van plan om als jazzpianist en componist in de schaduw te blijven. Ze zit vol met ambitie. Haar debuut, de cd 'Rhythms Of Grace' is een waardige start van een muzikant waar we nog veel van gaan horen. Alle stukken op deze cd zijn door haarzelf in de afgelopen jaren geschreven. In het cd-boekje staat van elk nummer de songtekst dan wel een kleine bespiegeling die haar tot dit nummer heeft gebracht. Alles waarmee Hanna Marieke zich op deze cd presenteert gebeurt met de grootste aandacht en zorg. Dat geldt voor het boekje, de sfeervolle foto's en natuurlijk de muziek. Haar songs zijn bespiegeland van aard en welluidend. Een vleugje gospel geeft de muziek net wat meer reliëf. Hanna Marieke is op het Utrechts Conservatorium onder handen genomen door Bert van den Brink, maar ook haar klassieke scholing is duidelijk aanwezig in haar spel. Ze heeft een helder en krachtig touché. Op sommige nummers zingt Hanna Marieke met een heldere, frisse stem. Op 'Rhythms Of Grace' komt u geen uitzinnige uitbarstingen tegen, daarvoor is de muziek te introvert. Maar het zou me niet verbazen als ze zich in de toekomst ontwikkelt tot een pianoleeuw. De techniek ervoor heeft ze in ieder geval in huis. Ruben Bekx op bas en Timo Menkveld op drums geven haar alle ruimte, maar staan ook hun mannetje in mooi gebalanceerd samenspel. In het nummer 'Parachute' gaat Hanna Marieke samen met drummer Timo Menkveld over tot een aanstekelijke groove. Dat smaakt naar meer.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Hanna Marieke (piano en vocals),
 Ruben Bekx (bas),
 Timo Menkveld (drums).

Hier speelt Hanna Marieke 'Parachute' live:
<https://www.youtube.com/watch?v=r0IvNa-q4Xk>

HEARTH

Melt

Clean Feed

Hoewel geen van de vier muzikanten van Hearth Nederlands is, heeft dit album toch een Nederlandse geschiedenis. De Sloveense pianiste Kaja Draksler woonde geruime tijd in Amsterdam, en de Argentijnse saxofoniste/klarinetiste Ada Rave woont daar nog steeds. Tijdens de October Meeting 2016 in het Bimhuis troffen de twee de Portugese trompettiste Susanna Santos Silva en de Deense saxofoniste Mette Rasmussen, en het klikte meteen. De naam Hearth werd gekozen als bandnaam, als een samensmelting van 'heart' en 'earth' en dat zegt veel over de muziek. Die is spiritueel en aards tegelijk. Het viertal creëert gezamenlijk wonderbaarlijke soundscapes, waarin soms losse nootjes van elk van de vier als een puzzel tot iets moois worden gelegd. Of er wordt met lange noten een vloeiende mix geschapen; alles smelt samen, als in de titel van dit debuutalbum: 'Melt'. Het muzikale element dat veel ontbreekt, is ritme, en dat is niet alleen het gevolg van de afwezigheid van een drummer in de bezetting. Het is een bewuste keuze. Er wordt ongelooflijk goed naar elkaar geluisterd, zodat iedere noot telt en het totaalgeluid vele malen belangrijker is dan de individuele bijdragen. Desalniettemin is de unieke klank van elk van de vier dames ruimschoots herkenbaar aanwezig in de mix. Die paradox maakt Hearth toe een bijzondere groep die smaakt naar meer.

Herman te Loo

Bezetting:

Susanna Santos Silva (trompet),
Mette Rasmussen (altsax),
Ada Rave (tenorsax, klarinet),
Kaja Draksler (piano).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://cleanfeedrecords.bandcamp.com/album/melt>

DANIEL HERSKEDAL

Harbour

Edition

'Harbour' is het zesde album van de Noorse tuba-nist en bastrompettist Daniel Herskedal voor Edition Records en de opvolger van het met een Spelleman Award (de Noorse Grammy) bekroonde 'Call For Winter'. Al in de eerste seconden van de openingstrack 'The mariner's cross' doet Herskedal wat hij ook op zijn vorige albums steeds presteert: hij voert je mee door een wijds dromerig atmosferisch landschap met tonen van melancholie en elegantie. Op 'Harbour' zoekt Herskedal wederom de grenzen op in tien schitterende composities. De invloed van verschillende stijlen als jazz, klassiek en folk is duidelijk. Maar het is de ruimte tussen deze genres die fascineert. Daarin verraadt zich een bijzondere kwaliteit van het geluid en de pracht van de eenvoud waarmee Daniel Herskedal en zijn twee kompanen grote indruk maken. Die twee begeleiders zijn opnieuw pianist Eyolf Dale en drummer Helge Andreas Norbakken. Samen vormt dit gezelschap een volledig op elkaar ingespeeld trio dat een rijk klankenpalet vol diepgang creëert. Met name Dale's betoverende pianospel is een lust voor het oor. Met de hulp van geluidstechnicus August Wanngren zetten de drie muzikanten een onvoorstelbaar rijk sonisch landschap neer. Op 'Harbour' voel je de inspiratie van de Noorse natuur en nabijgelegen wateren. Maar de invloeden zijn ook grensoverstijgend. Zo zweeft er in het sjokkende en mysterieuze 'Ice-Free' een Arabische melodie en wordt er gebruikgemaakt van een marimba. En het wonder-schone 'The lighthouse on the horizon' begint met een subtiel Afrikaans ritmepatroon. Op 'Harbour' bewijst Daniel Herskedal wederom een muzikant te zijn met ontroerende intensiteit en veel diepgang. Een kunstenaar met een enorme zelfbeheersing van zijn instrument. Zijn virtuoze spel kenmerkt zich door verschillende technieken waarmee hij steeds weer nieuwe sferen oproept. Hij verbindt de geest van jazz met het compositorische vakmanschap van klassieke muziek. Herskedal blaast de fijnste melodieën en hemelse geluiden uit zijn tuba en bastrompet. Daarmee roept hij sfeer en verbeeldingskracht op zonder dat het zweverig wordt. Pure klasse. **Serge Julien**

Bezetting:

Daniel Herskedal (tuba, bastrompet),
Eyolf Dale (piano, celesta),
Helge Andreas Norbakken (drums en marimba).

FABIEN MARY AND THE VINTAGE ORCHESTRA Too Short Jazz & People

Een orkest onder leiding van een Fransoos, met in de gelederen musici van wie je nog nooit hebt gehoord. Een leider die alles heeft gecomponeerd en geschreven. Wat verwacht je dan? Misschien iets heel verantwoord en Europees dat vast wel een deftige prijs gaat winnen. Maar ook iets gewild-artistiek, net als menige compositieopdracht uit de Nederlandse jazz- en impro-geschiedenis. Iets om hogelijk te waarderen en vervolgens in de kast te zetten.

Nou, daar vergissen we ons in. The Vintage Orchestra klinkt vooral New Yorks. Hier is niets gezochts aan, dit is recht-toe-recht-aan en tegelijk fris. De composities klinken veelal als nieuwe standards. De arrangementen herinneren aan Ellington als leider/trompettist/arrangeur Fabien Mary enkele zeer uiteenlopende blazers bij elkaar zet. (Het mysterieuze 'Like thousands of butterflies' is iets voor een quiz voor arrangeurs. Wat horen we hier? Een fluit en een basklarinet? En verder? De specialisten mogen het uitzoeken.) Geregeld denk je ook aan Supersax of Four Brothers als de rietsectie spatgeleijk van die rappe bebopslierten blaast. Er zijn voorts enkele momenten waarop de bigband als een combo klinkt; een mooi contrast met de schetterende trompetten waar Mary zo op is gesteld. De uitvoeringen getuigen van aanstekelijk speelplezier. Zo horen we een eerste trompettist die zijn slotnoot eventjes een octaaf hoger neerzet; een trombonist die - evenals Bart van Lier - moeiteloos van het allerlaagste naar het allerhoogste register glijdt; een solotrompettist (vermoedelijk de baas zelf) die uiterst gedetailleerd en bijna zonder ademen door de 'changes' fietst, als ware zijn instrument een simpel tiptoetsapparaat; en een altsaxofonist die een beboptiming combineert met het romige geluid dat Adolphe Sax in Parijs misschien in gedachten had. De ritmesectie klinkt als een klok: accuraat, voortvarend en ook nog perfect opgenomen.

Fabien Mary eert nadrukkelijk twee bigbandbonzen: eerst Slide Hampton met One for Slide, met inderdaad stevige trombonepartijen, en dan 'Song for Duke Pearson': een licht verteerbaar latin-stuk zoals Pearson destijds had kunnen schrijven.

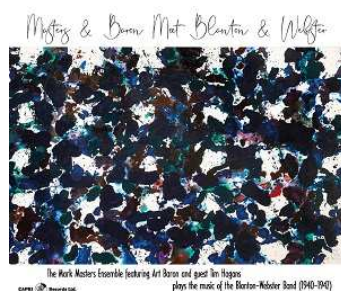
In een toelichting is te lezen dat Mary zich tevens liet inspireren door Bill Holman, Thad Jones en Gil Evans, naast degenen die hier al werden genoemd. Hierin dankt Fabien Mary (1978) Slide 'als een van de Amerikaanse jazzmuzikanten die ertoe bijdroegen [...] dat de oude wereld een welkome plek is geworden voor swing'. De naam van de band, zo lezen we, moet aangeven dat hij vooral gerijpt talent laat meespelen. Maar dat was ons al opgevallen.

Jeroen de Valk

Bezetting:

17-koppige bigband onder leiding van Fabien Mary (trompet, composities, arrangementen).

MASTERS & BARON Meet Blanton & Webster Capri Records

De achternamen van tenorsaxofonist Ben Webster en bassist Jimmy Blanton worden genoemd in de titel. Maar deze cd herinnert vooral aan Duke Ellingtons band als geheel in de jaren 1940-1942, toen ze daar allebei deel van uitmaakten. De Amerikaanse arrangeur/orkestleider Mark Masters (63) grijpt daarop terug met repertoire uit deze tijd. Ook laat hij horen dat hij iets heeft begrepen van Duke en diens rechterhand Billy Strayhorn als arrangeur. Neem Masters' bewerking van 'I got it bad', waarin van die ondoorgroendelijke combinaties van instrumenten voorkomen. Zij dachten niet simpelweg in riet-, trombone- en trompetsecties.

Maar Masters gaat ook een stapje verder, getuige een funky 'Duke's place'. Het vermaarde piano-intro van 'Take the 'A' train' bewerkte hij voor het koper. De ballads 'All too soon' en 'I got it bad' krijgen een medium-groove. 'Passion flower' is daarentegen gearrangeerd zoals Strayhorn dat zelf had gedaan als hij meer tijd had.

Trombonist Art Baron speelde als begin-twintiger in Ellingtons orkest gedurende Dukes laatste levensjaar. Dat klinkt weinig spectaculair en zijn medewerking lijkt dan ook makkelijk scoren voor Masters. Maar Baron is een overtuigende Ellington-trombonist en daarmee een specialist met de gootsteenontstopper. 'Wah-wah', horen we voortdurend. Opmerkelijk voor een jong broekie dat pas in 1950 werd geboren.

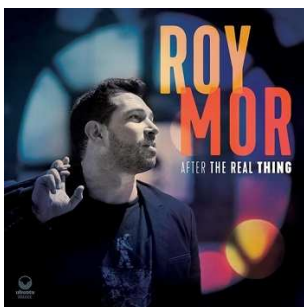
Een Webster-volging is afwezig en misschien is dat maar beter zo. Een imitatie van Websters diepe zuchten komt al snel karikaturaal over. Wel horen we een bas die ook als melodie-instrument bij de arrangementen wordt ingezet. Ook dat lijkt weinig wereldschokkend. Ware het niet dat Blanton en Ellington daarmee aan het pionieren waren, ondanks de beperkingen van die tijd. De huidige bassisten hebben het maar makkelijk, met versterkers en anders wel microfoons. Blanton stond zich te pletter te plukken, net als alle bassisten van zijn tijd, en dan ook nog in een bigband.

Trompettist Tom Hagans wordt nadrukkelijk genoemd als gastsolist. Jammer dat zijn doldrieste bijdragen werden vastgelegd toen hij kennelijk aan het worstelen was met zijn embouchure.

Jeroen de Valk

Bezetting: o.a. Tom Hagans (trompet), Art Baron (trombone), Adam Schroeder (baritonsax), Bruce Lett (bas).

ROY MOR
After The Real Thing
 Ubuntu Music

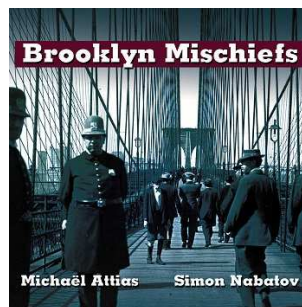
De jonge Israëlische pianist Roy Mor brengt zijn debuutalbum uit in pianotriobezetting, met in vijf stukken als gastspeler Amos Hoffman, op Ud en op gitaar. De Ud is een snaarinstrument dat bekend is uit traditionele Turkse en Syrische muziek. Een Israëlische pianist met een gastsolist op Ud? Dan denk je al gauw aan een cross-over album met muziek uit het Midden-Oosten. Nee dus, want 'After The Real Thing', met een groot aantal eigen composities van de pianist, sluit naadloos aan bij pianotrio-jazz zoals we kennen van bijvoorbeeld Chick Corea en Keith Jarrett. De muziek van deze grote voorgangers kent duidelijk geen geheimen voor Mor, die - na een bestaan als filosoof en medewerker van Microsoft - in New York aan de New School for Jazz and Contemporary Music studeerde. Ook als hij een Israëlische popsong speelt, benadert hij die als een jazzstandard en de aanwezigheid van een Ud verandert daar niets aan, want die wordt als jazzinstrument ingezet. In die popsong - de 'Echo song' - zit een lekkere vaart, op een twaalf-achtste groove. In Mor's compositie 'Jerusalem Mezcla' komen we, bij wijze van uitzondering, wel lichtelijk in de 'middle east'-sfeer. In 'Nikanor', eveneens van Mor's hand, horen we gastsolist Davy Lazar op bugel. Enigszins raadselachtig in dat stevig gespeelde stuk is het korte intro op een galmende Fender-Rhodes: een vreemd element, omdat Mor verder alles op een gewone vleugel speelt. Ronduit flitsend is 'Solar reimagined' (gebaseerd op 'Solar' van Miles Davis) waarin Amos Hoffman op gitaar te horen is. Het bekende stuk 'The nearness of you' krijgt een sfeervolle behandeling met een rubato (in veranderend tempo) gespeelde expositie van het thema. Het trio van Mor werkt in alle stukken zeer interactief, met afwisselende dynamiek. Overigens moet ik zeggen de trio's, want er wordt soms gewisseld van bassist of drummer. Al met al is deze plaat een aanwinst in het genre pianotrio, soms aangevuld met gasten.

Ruud Bergamin

Bezetting:

Roy Mor (piano, Fender Rhodes), Amos Hoffman (Ud, gitaar), Myles Sloniker, Marty Kenney, Joe Kruzic (bas), Itay Morchi, Peter Traunmueller, Jeremy Duton (drums), Davy Lazar (bugel).

MICHAËL ATTIAS/SIMON NABATOV
Brooklyn Mischiefs
 Leo Records

Net als wijlen Misha Mengelberg is pianist Simon Nabatov een groot liefhebber van het werk van Herbie Nichols. Hij speelde er al eens een heel album met eigen interpretaties van vol ('Spinning Songs Of Herbie Nichols', zie Jazzflits 179), maar weet de composities ook in te zetten als materiaal binnen (vrije) improvisaties. Het gebeurt ook op dit nieuwe duo-album, 'Brooklyn Mischiefs', met de Israëlisch/Amerikaanse saxofonist Michaël Attias. In de loop van de improvisatie 'Languid' (die opent met veel omineuze klanken uit het piano-binnenwerk) ontdekt het tweetal als het ware de melodie van 'The spinning song' en gaat ermee aan de haal. Hij wordt in brokjes uit elkaar gehaald, die weer opnieuw worden opgediend. Het is tekenend voor een muzikale aanpak die alles kan gebruiken voor het maken van nieuwe, avontuurlijke muziek. Attias en Nabatov zijn beiden virtuozen die hun instrument in al zijn aspecten beheersen. Dat betreft dan de 'klassieke' vingervlugheid, maar ook het inzetten van bijzondere timbres, oneigenlijke technieken enzovoorts. Het tweetal maakt van deze bouwstenen vloeiende muziek die nergens aarzelt of moeizaam lijkt, haast zoals het onvolprezen duo van saxofonist Ivo Perelman en pianist Matthew Shipp (zie de volgende pagina). En dan te bedenken dat het hier een eerste muzikale ontmoeting van de heren betreft.

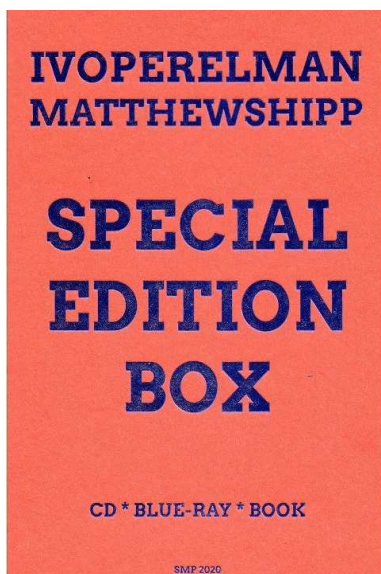
Herman te Loo

Bezetting:

Michaël Attias (altsax),
 Simon Nabatov (piano).

Beluister hier tracks van het album:
<https://bit.ly/3xOGRGa>

IVO PERELMAN/MATTHEW SHIPP
Special Edition Box
SMP Records

Bezetting:

Ivo Perelman (tenorsax),
 Matthew Shipp (piano).

Naast het onvolprezen Leo Records zijn er meer kleine labels die zich op het oeuvre van tenorsaxofonist Ivo Perelman storten. Het Duitse SMP Records brengt nu deze 'Special Edition Box' uit, met daarin een cd, een Blu-ray disc en een boekje. In dat laatste beschrijft de Belg Jean-Michel Van Schouwborg in 46 pagina's het universum van Perelman en zijn soulmate, pianist Matthew Shipp. 'Embrace of the Souls', heet het lange essay, waarin hij zijn eigen live-ervaringen vermengt met bespiegelingen over het platenoeuvre van het duo. Een bijzonder nuttige aanvulling op de liner notes van de vele Leo-cd's. De Blu-ray biedt ook een nieuwe kijk op de muziek van het duo. Het betreft een live-registratie van een concert in het cultureel centrum SESC in Perelmans geboortestad São Paulo (uit juli 2019). Anders dan de studioalbums (die in wezen ook live worden opgenomen, zonder overdubs of edits) wordt de muziek hier niet in korte stukjes opgedeeld. Perelman en Shipp creëren live een spanningsboog die ruim een uur niet verslapt. Slechts een enkel moment besluit een van beiden om even niet te spelen, maar stil valt het nergens. In zo'n lange setting valt nog eens extra op hoe het tweetal zich nergens herhaalt of een beroep doet op vaste licks of voor de hand liggende vamps of grooves. Shipp zet er af en toe wel toe aan, maar is alweer een paar gedachtesprongen verder voor de luisteraar zich er comfortabel in kan nestelen. Dat lijkt misschien geforceerd of nodeloos ingewikkeld, maar het knappe is dat je dat idee nooit krijgt. Al die aanzetten in de richting van bekende vormen zijn bouwstenen waarmee het tweetal zijn muziek opbouwt. Perelman doet het halverwege met iets wat een ballad lijkt te worden (Ellingtons 'Prelude to a kiss' komt even in gedachten), en niet daarin doorzet, maar wel die lyrische sfeer vasthoudt. Behalve deze lange vorm biedt de registratie ook een goede blik op hoe de muzikanten zich bewegen. Shipp laat zijn handen over de toetsen zweven en dansen, denkt snel na over waar de vingers te plaatsen en varieert enorm in zijn toucher, van hamerend hard tot klassiek licht. Perelman is tamelijk onbeweeglijk, zelfs in de meest woeste passages. In de close-ups zien we hoe hij met zijn flexibele embouchure de noten kneedt, de wangen opblaast of juist strak houdt. Voor wie Perelman ook in het verleden in actie wil zien, en meer over de ontwikkeling van de wonderbaarlijke saxofonist wil weten, is er nu ook een documentaire, 'Ivo Perelman: A Musical Storyteller' van de Braziliaanse regisseur Leonel Costa. Of de film hier in Europa ergens gaat draaien, is niet bekend. Wellicht komt hij op den duur online beschikbaar.

Herman te Loo

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 360

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/36DsU1L>

Voor meer informatie over de box:
<https://bit.ly/3eqnXh2>

JAZZ OP HET PODIUM

FESTIVAL

NORTH SEA JAZZ DOWNTOWN

Datum en plaats:

6 tot en met 11 juli 2021,
LantarenVenster,
De Doelen, RTM Stage Ahoy,
Rotterdam.

Na de mondiale schipbreuk door de coronacrisis begint de wereld langzaam weer wat op te krabbelen. Verstoorde posities worden verkend en voorzichtig heroverd. Thuiswerken was voor veel mensen wel redelijk goed te doen. Voor podiumkunstenaars lag dat totaal anders. 'The show couldn't go on'. Of die wonde blijvende littekens nalaat, is nu nog niet te zeggen.

Na al die maanden voelde de gang naar het muziekpodium onwennig. Afrappen met North Sea Jazz leek een sprong in het diepe, al was deze ongenummerde editie bescheiden van opzet en geafficheerd als de 'downtown'-editie omdat de meeste concerten plaatsvonden in de binnenstad.

Voor vaste bezoekers was een jaar zonder North Sea Jazz Festival (NSJ) waarschijnlijk een jaar zonder gouden randje. Het NSJ-gevoel raakte op de achtergrond. Wat is dat NSJ-gevoel en wat is er voor nodig om dat weer tot leven te wekken?

In de foyer van LantarenVenster is het voor aanvang van het eerste concert nog erg rustig. **DJ Onno Paloma** weeft een soundmix van gedateerde en trendy muziek, die de voorpret flink aanwakert. Het geluid van de espressomachine klinkt surrealistisch. In de zaal is de nachtclubsetting die al eerder dienst deed, gehandhaafd. Met tafeltjes, kaarslicht en honderd man publiek is het er gezellig vol.

Luisteren naar de muziek van **NABOU** is een verademing. Deze jonge band uit Vlaanderen doet een sterke openingszet. De overwegend progressieve stukken halen je terug bij de les. Boeiende arrangementen brengen introspectie en stuwende energie mooi in balans. Opvallend is de samenklank van trombone en elektrische gitaar. Tromboniste/frontvrouw Nabou Claerhout benut de rijke expressiemogelijkheden van haar instrument uitmuntend. Extragalactische
[...vervolg in de rechterkolom](#)

Kurt Rosenwinkel. (Foto: Joke Schot)

'waves' in 'Not that bad' dijen uit naar bombastische proporties, om daarna weg te zweven in ijle atmosferen. Solo creëert Nabou met elektronische effecten een spectaculair klinkend ensemble dat in de sobere opzet doet denken aan het 'Adagio for Strings' van Samuel Barber. 'Superhard bedankt' om het in de woorden van Nabou zelf te formuleren. Niets dan lovende woorden voor deze begenadigde muzikanten die geen moment onbenut laten.

Arifa hervat een grote avontuurlijke reis langs het Europese continent en ver daarbuiten. De verbeeldingskracht van hun muziek, als een vogel zwevend langs dromen en herinneringen, tart de fantasie. Opzweepende ritmes vormen een bedding voor dans, drama, verlangen en nog eens duizend en een andere associaties. Met zijn intrigerende spel op de kaval (houten fluit – Balkan, Turkije) draagt Zhivko Vasilev de muziek. Ruimhartig, bijna gulzig geeft de zaal zich over aan een zoete hypnose die de hele nacht mag voortduren.

Wie de lentedans van koeien kent kan zich inbeelden hoe gelukkig gitarist **Kurt Rosenwinkel** zich heeft gevoeld tijdens dit imponerende concert van zijn gouden trio. Via zijn effectenpaneel mixt hij aangenaam heldere 'sounds' met

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

galm en scherpe randen. Standards worden onder handen genomen door een duivelskunstenaar die imponeert met inzicht en watervlugge passages. Kurt blijft verrassen met stijlfiguren en schema's waar de vonken vanaf spatten. Bassist Dario Deidda neemt een verbindende rol, met ruimte voor eigen uitstapjes. Gregory Hutchinson drumt zijn kit haast van de mat. Wow! Een concert om nooit meer te vergeten.

Een dag later is het in De Doelen overweldigend rustig voor aanvang. Sprankelende bubbels en fijne muziek van **DJ Blue Flamingo** maken sfeer, maar de vierhonderd toegelaten mensen kunnen de ruimte onmogelijk een levendige indruk geven. Met olijke blikken in de ogen lopen de bezoekers onwennig naar een plekje in de grote zaal. De mensen praten op zachte toon met elkaar. Verwonderd déjà vu past hier beter dan gejubel.

The Quartet-NL is de smaakmaker die de tweede dag inluidt. Er is geen spoor van slijtage. De mannen zijn in topvorm en genieten van hun comeback. Dit all-starskwartet blaast de laatste jaren flink leven in de brouwerij. Niet de vernieuwing, maar het amalgaam van talent, spektakel en een verrassende repertoirekeuze (veel Misha Mengelberg) staan garant voor hoogstaand muzikaal ont-haal. Met een potpourri van gasten ontstaat een vage brei van kruisbestuivingen. Veel indruk maakt de jonge Oekraïense saxofoniste Diana Dzhabbar met haar prachtige toon en frasering die een beetje doen denken aan Paul Desmond. Hans Dulfer schuift ook gezellig aan, maar Ronald Sniijders maakt de show. Tot 1 augustus is een expositie over hem te zien in Delft (<https://bit.ly/3zboHhN>). De Armeense jazzpianist **Tigran Hamasyan** is even oorspronkelijk als ondoorgrondelijk in zijn creaties. Hoewel de opbouw van zijn stukken vaak tamelijk voorspelbaar is, blijft het fascinerend om te beleven hoe hij harde contrasten op een volstrekt logische manier in elkaar laat haken. Zijn ijzeren discipline is compromisloos. In zijn passages en variaties lijkt Hamasyan een ongetemde robot van vlees en bloed. Zijn meditatieve vocalises zijn ankerplaatsen voor de vrije geest. De som der delen is wel wat beklemmend. Daar staat tegenover dat er een interessant nieuw hoofdstuk aan de pianistiek wordt toegevoegd.

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

Nabou Claerhout. (Foto: Joke Schot)

Niets dan lovende woorden voor Nabou Claerhout en haar begenadigde muzikanten, die geen moment onbenut laten.

Michel Portal. (Foto: Joke Schot)

Het duo **Cécile McLorin Salvant en Sullivan Fortner** geeft een jazzrecital waarin een zelfovertreffende trap subliem wordt gepasseerd. Fascinerend om naar deze mensen te kijken die zichzelf de opdracht hebben gegeven om het hoogst haalbare niveau te bereiken. We weten dat Cécile haar repertoire zorgvuldig kiest en streeft naar originaliteit en uitgekende expressie. Sullivan is de perfecte begeleider die betoverende arrangementen combineert met de orkestrale rol van de piano die al in de achttiende eeuw werd uitgedacht. Die aanpak transformeert hij moeiteloos naar deze tijd.

In 'The world is mean' uit Die Dreigroschenoper van Kurt Weill valt alles samen dat wel en niet van deze tijd is. Kort voor middernacht is het uitsmijter **Sven Hammond** die het dak van LantarenVenster afblaast. Vandaag is dit het vierde concert op rij waarin het klavier een centrale rol neemt. Sven Figee combineert zijn masterclass 'hoe speel ik Hammond' met de klankkwaliteiten van een schroothoop: rammelend en vuil. Naast orgelinterpretaties van Monkstukken is er veel ruimte voor blues, soul en hiphop. Deze dag kan niet meer stuk en de nacht staat droog.

'Goodbye Mr. Corona, Mr. Richard Bona is back'

"Goodbye Mr. Corona, Mr. Bona is back" grapt Richard Bona als hij het podium betreedt. Zoals gebruikelijk is zijn charme zeer aanstekelijk. De samenwerking tussen **Richard Bona** en **Alfredo Rodríguez** levert een geweldige fusie op tussen Afrikaanse roots (Kameroen) en de Latijnse uitwerking daarvan die in Cuba ontstond. Twee grootmeesters die elkaar beïnvloeden en vinden op onwaarschijnlijke raakvlakken. Bach leefde in een andere dimensie, maar inspireert nog altijd hordes (jazz)musici in de hele wereld. De combinatie piano en basgitaar lijkt geknipt voor de herinterpretatie van zijn gospel 'Jesu, joy of man's desiring'. Ook flamenco en salsa vormen mooie tandems met funky grooves. De nieuwe groep van **Michel Portal** laat zich moeilijk kaderen. Zijn muziek slecht grenzen en brengt de verbroedering waar we zo naar smachten in tijden van viruspatriottisme. Tijdens de pandemie heeft Portal (85) het album 'MP85' opge-
...vervolg in de rechterkolom

Hans Dulfer bij The Quartet-NL. (Foto: Joke Schot)

nomen. Alleen het getal 85 duidt op ouderdom, want hij speelt net zo vitaal en vindingrijk als hij dat altijd al deed.

Portal beleeft een Europees avontuur waarin hij elementen uit jazz, klassiek en film met finesse verweeft. Er zijn sterke solo's van pianist Bojan Z en trombonist Nils Wogram. In de verrassende toegift versmelt onvervalste Balkan-ritmiek met een modern arrangement.

Zondagavond 22.00 uur, nog niet echt laat, is het **Rik van den Bergh Kwartet** de hekkensluiter van het festival. Zoals de meeste artiesten hier ook al deden, presenteert hij een nieuw album dat in 2020 had moeten verschijnen. 'Is That So?' is een ode aan pianist, componist, arrangeur en Blue Note's A&R-man Duke Pearson. Een smaakvolle keuze die in handen van dit kwartet in erg goede aarde is gevallen. Ze zijn zeker geen copycats, maar toch ontstaat er in de zaal een sfeer die de klok decennia terugzet. Rik is curator en pleitbezorger ineen, met zijn idee om deze muziek te conserveren en opnieuw goed consumeerbaar te maken. Elk stuk klinkt gepolijst, verzorgd en doordacht. Met deze natuurgetrouwe weergave van de geavanceerde sound van weleer, droom je moeiteloos weg in de hoogtijdagen van de hard bop. Rik ontlokt een warme bronzen sound aan zijn baritonsax, waarbij de pitten natuurlijk niet ontbreken. Bijgestaan door bassist Steve Zwanink en drummer Sander Smeets levert pianist Timothy Banchet een sterke bijdrage die stilistisch kundig inhaakt op een ander tijdsgewricht.

Na drie dagen steekt toch een North Sea Jazz-gevoel de kop op: het gevoel iets te moeten missen omdat je op één moment maar op één locatie kunt zijn...

Joke Schot bezocht de nieuwe state-of-the-art RTM Stage (7.819 zitplaatsen) in Ahoy waar ze het concert van Selah Sue fotografeerde. Ook het Metropole Orkest gaf twee concerten in deze zaal, en dus ook nu knaagt na drie dagen NSJ het gevoel concerten te moeten missen, omdat je op één moment maar op één locatie kunt zijn. 'Downtown' bleek de fiets het beste middel om je van zaal A naar zaal B te spoeden.

Roland Huguenin

Meer NSJ-foto's van Joke Schot op pagina 26 en verder.

MANU DELAGO

Circadian

Bezetting:

Manu Delago (hang, drums),
Isa Kurz (vocalen, viool, piano),
Christoph Pepe Auer
(klarinet, basklarinet, baritonsaxofoon),
Patrick Dunst (klarinet, basklarinet, fluiten),
Clemens Rofner (contrabas),
Chris Norz (percussie).

Datum en plaats:

25 juni 2021,
Paradox, Tilburg.

Het korte live-jazzseizoen van dit jaar werd in de Tilburgse jazzclub Paradox afgesloten met het sextet van Manu Delago. In de drie weken dat met een beperkt aantal bezoekers live-jazz weer mogelijk was, waren er in Paradox maar liefst 27 concerten te beluisteren, meestal door op de avond twee sets te organiseren. In New York is het niet ongebruikelijk dat je voor elke set moet betalen, maar hier was het noodgedwongen en zal het verdwijnen zodra een volle zaal is toegestaan.

Die 27 optredens waren bepaald geen opvulsels maar lieten naast een enkel popconcert de top van de Nederlandse jazzgroepen horen. Gretig was iedereen, musici, bezoekers en de club zelf, omdat ze de lange pauze zat waren. Met Manu Delago werd sinds lange tijd zelfs de Europese top weer hoorbaar.

Wie is Manu Delago? Hier kennen weinigen deze bijzondere Oostenrijkse hangspeler, maar wie hem op zijn superkorte Nederlandse tournee heeft gehoord, een dag eerder speelde hij in het Rotterdamse LantarenVenster, hoeft niet langer te twifelen dat dit de absolute jazztop is. Manu Delago is hier net zo onbekend als de hang waarop hij speelt. Dat is in het buitenland anders. Hij heeft veertien cd's op zijn naam staan, speelde met het London Symphony Orchestra, met poplegende Björk, Anoushka Shankar en The Cinematic Orchestra, en wordt beschouwd als de beste hangspeler van dit moment. Dat laatste zegt nog het minste want zo veel hangspelers zijn er nog niet.

De hang of handpan is een Zwitserse uitvinding van zo'n twintig jaar geleden. De hang -Zwitserse dialect voor hand - bestaat uit twee op elkaar geplaatste stalen schalen en ziet eruit als op elkaar gezette wokpannen. De bedoeling is om het instrument tussen de benen of op [...lees verder op de volgende pagina](#)

Isa Kurz. (Foto: Tom Beetz)

Wie Delago heeft gehoord, weet dat de hangspeler tot de absolute jazztop behoort.

Manu Delago. (Foto: Tom Beetz)

schoot te zetten en met de handen te bespelen. Manu Delago gebruikte daarnaast ook brushes. Het is een uniek instrument dat kenmerken heeft van de steeldrum uit Trinidad en Tobago en andere slaginstrumenten zoals de gong, gamelan, trommel, klok en ghatam. In het midden van het instrument zit een knop, 'ding' geheten, die als een harp of bel kan klinken en die omgeven wordt door zeven tot acht harmonische noten. De hang werkt als een Helmholtzresonator. Delago kon met verschillende handen vingertechnieken hiermee ritmisch en melodisch spelen. Hij liet het geluid variëren van steeldrums tot marimba en dankzij het gebruik van drie verschillende hangs (officieel is het meervoud hanghang) had hij de mogelijkheid om volledig chromatisch te spelen.

Hoe apart ook, de hang was zeker geen curiosum in de groep en misschien wel een 'eye', maar geen 'ear catcher'. Het waren het groepsgeluid en de melodieuze en complexe arrangementen die de groep bijzonder maken. De groep speelde zijn laatste cd 'Circadian'. De muziek daarvan is geïnspireerd door slaap. De melodieën vertegenwoordigen de verschillende slaapfasen en droomritmes. Daarbij communiceren een sectie van de percussionisten en Isa Kurz en een sectie van twee blazers, terwijl bassist Clemens Rofner zich als een libero daartussen manoeuvreert.

Isa Kurz wisselt van vleugel naar viool of neemt de vocalen voor haar rekening. Haar zang is sensueel en betoverend. De kleur- en klankrijkdom is door de hang, viool, piano, percussie en de vele rietinstrumenten bijna onbegrensd, zeker in aanmerking genomen dat er oorspronkelijk naast een rietblazer ook nog een trombonist in de groep zat. Manu Delago is in zijn stukken en arrangementen een typische drager van de Oostenrijkse muziektraditie die zich niet alleen beperkt tot de Weense school, maar die als Midden-Europees land ook sterk beïnvloed werd door Oosterse en Turkse muziek. Die traditie is bij Delago te horen. Hij weeft jazz, minimal music en Midden-Europa door elkaar tot een nieuw weefsel van klanken en textuur. Paradox heeft met een prachtig concert een raar seizoen afgesloten. Op 2 september gaat Paradox weer open met het spectaculaire plan om vanaf die dag elke avond een concert te geven.

Tom Beetz

Isa Kurz. (Foto: Tom Beetz)

De kleur- en klankrijkdom is door de hang, viool, piano, percussie en de vele rietinstrumenten bijna onbegrensd.

Manu Delago. (Foto: Tom Beetz)

De basklarinettisten Christoph Pepe Auer en Patrick Dunst. (Foto: Tom Beetz)

VARIA

Inschrijving Prinses Christina Jazz Concours vanaf 1 september

Jazzmuzikanten van 12 tot en met 21 jaar kunnen zich van 1 september tot 1 oktober inschrijven voor het Prinses Christina Jazz Concours. Dat voltrekt zich eens in de twee jaar in het Bimhuis te Amsterdam. De finale is daar dit jaar op 14 november. De voorronden zijn deze editie voor het eerst online. Als vervolg op de inschrijving kunnen solisten, duo's en bands tussen 18 en 21 oktober een video insturen. Bigbands worden live in het Bimhuis geselecteerd op de dag van de finale. Een professionele jury bekijkt alle inzendingen en bespreekt deze persoonlijk met de deelnemers.

Meer info: <https://bit.ly/36xCLpE>

Gaume Jazz Festival: mix van nieuwkomers en gevestigde namen

Het programma van het Gaume Jazz Festival 2021 is een mix van aanstormende musici en gevestigde namen. De 37ste editie biedt 23 groepen met musici uit dertien verschillende landen een podium. Enkele namen: Aka Moon, Eric Légnini, David Linx, Margaux Vranken, Jazz Station Big Band, Diederik Wissels, Peirani & Parisien, Paduart & Deltenre, Tuur Florizoone, Sunna Gunnlaugs & Julia Hülsmann, Anneleen Boehm en Félix Zurstrassem. Het festival is op 6, 7 en 8 augustus in Rossignol-Tintigny in de provincie Luxemburg in Wallonië.

Meer info: <https://www.gaume-jazz.com>

Het Aviv Noam Quartet speelt in Apeldoorn. (Persfoto)

Programma Generations 2021 (Apeldoorn) bekend

Het Apeldoornse theater Orpheus presenteert 18 september op vijf podia het festival Generations 2021. Vanaf 15.30 uur tot middernacht treden op: The Bop Collective, SOULIDARITY, het Aviv Noam Quartet, het Lucas Santana Kwintet, Peter Beets Electric Band, het Tijs Klaassen Quintet, Matt Bianco & New Cool Collective en Marjorie Barnes & The Millennium Jazz Orchestra.

Meer info: www.orpheus.nl/generations

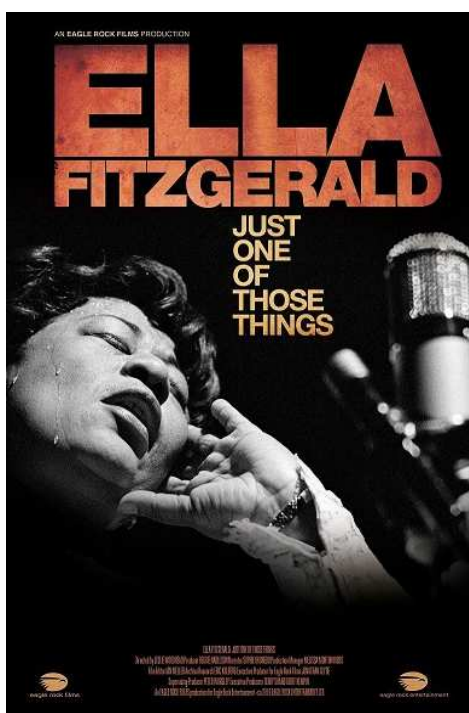
Weer zomerfestival Jazz Talents at the Plantage (A'dam)

Studenten van het Conservatorium van Amsterdam treden in juli, augustus en september op tijdens de zesde editie van het openluchtfestival Jazz Talents at the Plantage. Jazz staat in het weekend op het menu in de monumentale Palmenkas van de Hortus, tussen de dieren in Artis en in de ruime binnentuin van de Hermitage. In de Hortus iedere zondag in juli en augustus, in de Hermitage iedere zaterdag in juli en september en in Artis elke vrijdag in juli en augustus. Onder anderen Jeline Weening (saxofoon), Sarah van Eijk (zang), Fabien Vuattoux (gitaar), Pablo Castillo (trompet), Olivier van Niekerk (gitaar) en Jessie Nokes (zang) treden op.

Drie zondagen gratis jazz op Grote Markt van Den Haag

Het Haagse Summertime Festival biedt op drie zondagen in augustus gratis jazz op de Grote Markt in Den Haag. Met op 8 augustus onder meer het Round Midnight Orchestra met zangeres Deborah Carter en Nueva Manteca; op 15 augustus The Basily Gipsy Band, zangeres Marjorie Barnes en de Dutch Swing College en op 22 augustus het Rik van den Bergh Quartet en Liquid Sprits. De optredens beginnen om 16.00 uur en eindigen om 23.00 uur. Het programma is verzorgd door Podium De Nieuwe Kamer en de Belangenvereniging BID.

Info: www.summertimefestival.nl

Verfilmd levensverhaal Ella Fitzgerald 21 juli op NPO2

Op 21 juli zendt de NTR op NPO2 de documentaire 'Just one of those things' over het leven van zangeres Ella Fitzgerald uit (22.55 uur). Ze verkocht meer dan 40 miljoen albums en won dertien Grammy Awards. Met uniek beeldmateriaal en niet eerder uitgezonden interviews komt ze in de film uit 2019 naar voren als een sterke, geestige, bedachtzame en wervelende muzikale vernieuwer die op het podium haar ware bestemming vond. Onder anderen Tony Bennett, Jamie Cullum, Laura Mvula, Smokey Robinson, Norma Miller, Itzhak Perlman komen aan het woord. Ook is een zeldzaam interview in de documentaire opgenomen met Ella's zoon, Ray Brown Jr. Regisseur van de film is Leslie Woodhead.

Ad Colen speelt tijdens de ZomerJazzFietsTour op 28 augustus. (Foto: Merlijn Doomernik)

Groninger ZomerJazzFietsTour dit jaar beperkt van opzet

Op zaterdag 28 augustus kan er in het Groningse Reitdiepdal weer gefietst worden van jazzconcert naar jazzconcert. Wel is de ZomerJazzFietsTour dit jaar vanwege corona beperkt van opzet en strikt gereguleerd. Er zijn drie routes uitgestippeld, waaruit een keuze moet worden gemaakt. Slechts één van die routes kan gereden worden. Switchen is niet toegestaan. Om te kunnen deelnemen is een coronatoegangsbewijs nodig. Op de zogenoemde rode route krijgt de fietser Changing Landscapes, het Felicity Provan 5tet, Son Bent Braam en Tobias Delius Booklet voorgeschoteld. Liefhebbers van Het Orgel Trio & Brass, Wondereyears, The Preacher Men en het Ad Colen Quintet rijden de groene route.

Meer info: <https://www.zift.nl/>

Dertigtal showcases Jazzahead! 2021 op YouTube gezet

De videoregistraties van een dertigtal showcases van de laatste editie van Jazzahead! zijn sinds medio juni op YouTube voor iedereen te bekijken. Van eind april tot dan waren ze alleen te zien voor de deelnemers aan het jaarlijkse netwerkevenement. De opnames werden voor een deel in Bremen gemaakt. Bands die daar niet naartoe konden komen, maakten thuis een concertregistratie. Onder de Nederlandse vlag traden in Bremen op: pianist Rembrandt Frerichs (<https://bit.ly/2TJMt5B>), de Guy Salomon Group (<https://bit.ly/3jPKbN1>) en de Sun-Mi Hong Group (<https://bit.ly/3hNc2e7>).

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

100 X MOONLIGHT IN VERMONT

Van 1944 tot nu...

Moet ik mij wenden tot de filosoof of de psycholoog: waarom zijn muziek- en tekstschrijvers zo bezeten van de maan en het maanlicht? Tientallen songs halen inspiratie uit het maanlicht: 'Moonlight In jungle land' (1909), 'Moonlight bay' (1912), 'Moonlight, a waltz and you' (1925), 'Moonlight and roses' (1925), 'Moonlight on the Ganges' (1926), 'Moonlight madness' (1928), 'Moonlight blues' (1929), 'Moonlight saving time' (1931), 'Moonlight on the river' (1932), 'Moonlight and pretzels' (1933), 'A moonlight memory' (1933), 'Moonlight and shadows' (1937), 'Moonlight sere-nade' (1939), 'Moonlight and tears' (1940), 'Moonlight masquerade' (1941), 'Moonlight becomes you' (1942), 'Moonlight cocktail' (1942), 'Moonlight mood' (1943), en in deze Jazzflits in het bijzonder 'Moonlight in Vermont' uit 1944.

Vermont is een van de vijftig Verenigde Staten van Amerika, gelegen helemaal rechts bovenaan op de kaart van Amerika, in het Noorden grenst Vermont aan de Canadese provincie Quebec. In de zeventiende eeuw legden Franse veroveraars beslag op een deel van die landerijen, als deel van een Nieuw Frankrijk. De naburige bergen werden 'Les Verts Monts' geheten, vandaar Vermont. De Engelsen palmde een deel van de Atlantische kuststrook in, die houden het bij de 'Green Mountains'. Fransen en Engelsen kregen ruzie. In 1791 werd de Republiek gesticht.

Vermont is een blanke staat met zowat 625.000 inwoners, Montpelier is de hoofdstad. Het is een wintersportparadijs voor rijke New Yorkers.

De tekstschrijver van 'Moonlight in Vermont' is John M. Blackburn (1913-2006), hij gaf twee jaar les in het Bennington College in Vermont, zijn 'Moonlight' is zijn grootste hit.

Componist is songwriter Karl Suessdorf (1911-1982), met Leah Worth werkte hij samen voor Benny Carters 'Key Largo', gezongen door Marian McPartland, Sarah Vaughan en Ella Fitzgerald. Hij componeerde ook 'I Wish I Knew'.

'Moonlight in Vermont' (MIV) is geschreven als een haiku, van oorsprong een ...[vervolg in de rechterkolom](#)

Frank Sinatra nam 'Moonlight in Vermont' op voor zijn album 'Come Fly With Me' (1958). Hij zong het nummer ook vaak live.

Japanees dichtvorm: doorgaans drie regels van 5, 7 en 5 lettergrepen, uitzonderingen toegestaan, kijk het maar na.

Voor muzikanten bestaat 'A New Approach to Jazz Improvisation, Four & More, Volume 65' van Jamey Aebersold, een studieboek met 2CD-set, keuze om 25 nummers aan te leren, bijvoorbeeld 'But not for me', 'Giant steps', 'Mean To me', 'Nica's dream', 'Take the A Train' en ook 'Moonlight in Vermont', een meespeelboek met Hank Marr op B3 organ en drummer Steve Davis. Prijs 31 euro.

'Moonlight in Vermont werd meer dan vijfhonderd keer op de plaat gezet. Hier volgen honderd sessies, altijd goed om op luisterspeurtocht te gaan. Als u het geduld hebt om honderd platen uit te kiezen, met telkens zes nummers en vier muzikanten, botst u op veel luisterplezier! Ik had er nog veel meer in reserve!

De eerste plaatopname is van **juli 1944**: platenbaas van Capitol Records Johnny Mercer (1909-1976) koos **Margaret Whiting** (1924-2011) uit om de 'Moonlight' in te zingen met het orkest van trompettist Billy Butterfield (1917-1988). "Maar hoe kan ik over Vermont zingen? Ik ben daar nooit geweest!". "Laat je verbeelding spreken, beeld je Vermont in tijdens de winter, glinsterende riviertjes, de geur van vallende bladeren, fluitende vogeltjes". De plaat (Capitol 182) ging twee miljoen keer over de toonbank, zij was zeer geliefd bij de overzeese troepen.

De eerste versie van 'Moonlight in Vermont' uit 1944:
<https://www.youtube.com/watch?v=k5L8NYVBImo>

'The first group to play bebop in Europe': **Bobby Jaspar** (1926-1963) featuring The Bob Shots speelden op 10 februari **1947** in Brussel een MIV met daarbij Jacques Pelzer. Een mooi document is 'Bobby Jaspar: Early Years, 1947-1951' waarop ook Sadi, Francy Boland, René Thomas, Henri Renaud (Fresh Sound 977).
 ...[vervolg op de volgende pagina linksboven](#)

13 augustus 1947: Pianist **Nat King Cole** speelt MIV met Oscar Moore en Johnny Miller;

1 augustus 1951: Pianist **Wynton Kelly** met bassist Franklin Skeete op 'New Faces, New Sounds';

11 maart 1952: **Johnny Smith** Quintet featuring Stan Getz (1927-1991), leider-gitarist Smith (1922-2013), die plaat was de doorbraak van Getz, nu op 'Stan Getz, The Complete Roost Studio Sessions, 1950-1952' (DRCD 11380), origineel op Roost 547 met bassist Eddie Safranski (1918-1974) en drummer Don Lamond (1920-2003);

12 september 1952, vocaliste **Teddi King** (1929-1977) - met pianist George Shearing Quintet, vibrafonist Joe Roland, gitarist Richard Garcia, bassist Al McKibbin, drummer Bill Clark (MGM 11621), ze was een attractie in de Storyville Club van George Wein in Boston;

12 en 22 december 1952, pianiste **Marian McPartland** speelt twee versies voor Savoy, deze Engelse trouwde begin 1945 in Aken met de Amerikaanse trompettist Jimmy McPartland;

3 januari 1953: **Gerry Mulligan** Quartet met Chet Baker, bij Radio Recorders in Los Angeles, tientallen keer heruitgebracht, Mulligan, Baker, Carson Smith, Chico Hamilton;

22 versies van 'Moonlight in Vermont' op een Capitol-plaat verzameld.

21 juni 1953, pianiste **Jutta Hipp**, The German Recordings, met trombonist Albert Mangelsdorff, tenorsaxofonist Hans Koller, SWF Baden-Baden (Jazz House 101723) (zie ook JF 311);

1 augustus 1953, Jazz At The Kurhaus, Scheveningen, Sander Sprong, Frans Vink, Rob Pauwels, Henk Bosch van Draakstein, Tommy Nüsser, op 'Cool Versus Hot' (2CD Doctor Jazz DJ011);

...vervolg in de rechterkolom

25 september 1953, **Lionel Hampton** Orchestra met Art Farmer, Benny Bailey, Clifford Brown, Billy Mackel, Monk Montgomery, tijdens Mustermesse, Basel (TCB 02172, Swiss Radio Days);

24 november 1953, **Miller Sextet**, Frank Jensen, Coen van Nassou, Roelaf Stalknecht, Ab de Molenaar, Paul Schwippert, in München (CNR KLP 4259);

1954, **Oscar Moore** Quartet, gitarist Moore (1916-1981) speelde van 1937 tot 1947 bij Nat King Cole, hier met Carl Perkins op piano, bassist Joe Comfort (Fresh Sound 202);

1954, piano en vocals door **LaVergne Smith**, the New Orleans Nightingale op 'Angel in the Absinthe House' in New Orleans, French Quarter (Fresh Sound 799);

13 maart 1954: **Al Haig** Trio, 'Jazz Will-O-The-Wisp', met Bill Crow en Lee Abrams (Fresh Sound 1613);

30 juli 1954: **Billy Taylor** Trio, pianist Taylor met bassist Earl May en drummer Percy Brice, op 'Cross Section', OJC 1730;

16 november 1954, trompettist **Joe Wilder** met altsaxofonist Pete Brown Sextet, met pianist Wade Legge, gitarist Wally Richardson (Fresh Sound 812);

De versie van Frank Sinatra:

https://www.youtube.com/watch?v=VMDYd-j_Gas

18 april 1955, pianist **André Previn**, 'Let's Get Away From It All', Al Hendrickson gitaar, Red Mitchell, Irv Cottler, Hollywood, (Fresh Sound 551);

19 april 1955, tenorsaxofonist **Eddie Lockjaw Davis** (1921-1986) met orgelist Doc Bagby (1917-1970) in Cincinnati (Classics 1443);

4-5 mei 1955, trombonist Frank Rosolino Quintet op 'Frankly Speaking' met Charlie Mariano, Walter Norris, Max Bennett, Stan Levey (TOCJ 5432);

13 mei 1955, 'Meet **Betty Carter** And Ray Bryant Trio', Wendell Marshall, Philly Joe Jones; Carter (1929-1998) is 26 bij de opname, Bryant (1931-2011) pas 24 (goedkoop op The Classic Recordings, zeven elpees op drie cd's, tachtig nummers, Enlightenment 9195);

oktober 1955, zanger **Johnny Hartman** met trompettist Howard McGhee, Ralph Sharon, Jay Cave, Christy Febbo in New York (Lonehill 10174);

1956, **Mitchell-Ruff Duo**, pianist Dwiki Mitchell (1930-2013) en bassist Willie Ruff (°1931);

16 februari 1956, **Rita Reys** met het Wessel Ilcken Quintet, Rita Reys (1924-2013), Ack van Rooyen, Herman Schoonderwalt, Rob Madna, Dick Bezemer, Wessel Ilcken (1923-1957), in Hilversum (2CD Fresh Sound 861, 'The Cool Voice Of Rita Reys');

maart 1956, orgelist-zanger **Earl Grant** (1931-1970) met Gerald Wiggins, Barney Kessel, Joe Comfort, Irv Cottler, zijn succesnummer was 'Ebb tide' in 1961;

27 maart 1956, orgelist **Jimmy Smith**, 'A New Sound A New Star Volume 2', met gitarist Thorneil Schwartz, drummer Donald Bailey (Blue Note);

De versie van Louis Armstrong:

https://www.youtube.com/watch?v=m5ZfgWS_-c0

5 april 1956, **Jutta Hipp**, 'At The Hickory House' met bassist Peter Ind en drummer Ed Thigpen (Blue Note) (Jazzflits 311);

24-26 mei 1956, vibrafonist **Cal Tjader** op 'Latin Kick', met tenorsaxofonist Brew Moore (1924-1973) in Radio Recorders, Los Angeles (OJC 6422) (Jazzflits 321);

...vervolg op de volgende pagina linksboven

juli 1956, **Don Elliott** Quartet, 'Live At The Modern Jazz Room, Chicago', Elliott op vibrafoon, met Bob Corwin, Ernie Furtado, Jim Campbell (Fresh Sound 986);

29 juli 1956, **Les Brown** and his Band of Renown, bigband in de Capitol Tower Studios in Hollywood, misschien geen jazz, wel met goede jazzmuzikanten (Jazzbeat 518);

16 augustus 1956, **Ella & Louis**, Fitzgerald en Armstrong, geruggesteund door Oscar Peterson, Herb Ellis, Ray Brown, Buddy Rich, in Hollywood, honderd keer heruitgebracht via Verve;

3 januari 1957, **Billie Holiday** in de Capitol Studios in Los Angeles, met een allstar-orkest Harry Edison, Jimmy Rowles, Ben Webster, Barney Kessel, Red Mitchell, Alvin Stoller, producer Norman Granz, talrijke heruitgaven en/op compilaties met een Verve-etiket;

20 februari 1957, **Candido**, conga en bongo op The Volcanic, met Ernie Wilkins, Art Farmer, Charlie Shavers, Hank Jones (Fresh Sound 632);

23-24 april 1957, trio van pianist **Phineas Newborn Jr.** waarbij George Joyner en Alvin Stoller plus strijkersorkest van Dennis Farnon, op 'While My Lady Sleeps';

12 mei 1957, **Les Brown**, Live From Jantzen Beach, Portland, Oregon (Jazz-Band 21362);

27 mei 1957, zangeres **Inez Jones** featuring Oscar Moore, Carl Perkins, Curtis Counce, Bill Douglas, in Los Angeles (Fresh Sound 728);

juni 1957, **Sam Cooke** (1931-1964) met Bumps Blackwell Orchestra

augustus 1957, **Johnny Hamlin** Quintet, accordeonist Hamlin, met trombonist Art Mooshagian op het voorplan (Fresh Sound 932);

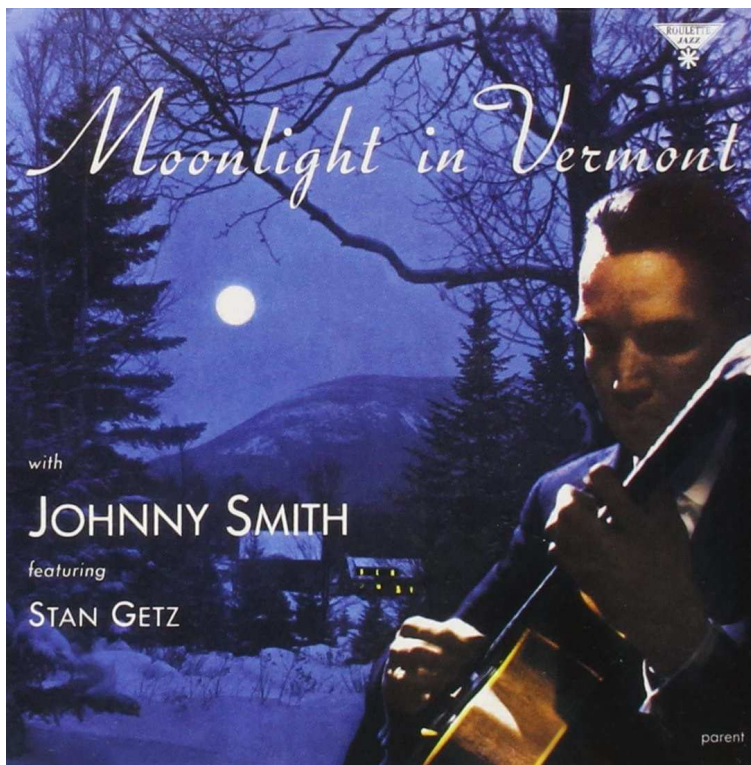
17 augustus 1957, trombonist **J.J. Johnson**, 'What's New', met Bobby Jaspar, Tommy Flanagan, Wilbur Little, Elvin Jones, Live Concertgebouw Amsterdam (MCN 0903);

september-oktober 1957, '**Lyle Ritz** Plays Jazz Ukelele', met fluitist Don Shelton, bassist Red Mitchell, drummer Gene Estes, Radio Recorders, Hollywood (Fresh Sound 810);

16 januari 1958, **Ahmad Jamal Trio** op 'But Not For Me', Jamal piano, Israel Crosby bas, Vernell Fournier drums, Live At The Pershing Lounge, Chicago (Argo LP 628)

21 maart 1958, **Dorothy Ashby** (1932-1986) with Frank Wess, the jazz harpist op 'Hip Harp' met drummer Art Taylor

...vervolg in de rechterkolom

Gitarist Johnny Smith nam MIV in 1952 op met Stan Getz op tenorsaxofoon.

(1929-1995) die vanaf september 1963 jarenlang in Luik woonde (Fresh Sound 709 is een 3CD met Dorothy's vijf platen uit 1957-1961);

23 mei 1958, zangeres **Chris Connor** op haar 'Chris Craft' met gitarist Mundell Lowe, bassist George Duvivier, Ed Shaughnessy drums, in NYC (Atlantic 1290), in 1959 enkele opnamen met Bobby Jaspar;

26 augustus 1958, trombonist **Kai Winding** op 'The Swingin' States' met Frank Rehak, Hank Jones, Eddie de Haas, Gus Johnson, in NYC;

De versie van Sarah Vaughan;

<https://www.youtube.com/watch?v=DtGqrwbyk4g>

23 december 1958, **Sarah Vaughan** with members of the Count Basie Orchestra, Thad Jones, Joe Newman, Frank Foster, Sonny Payne, op 'No Count Sarah', met pianist Ronnell Bright;

3 juni 1959, **Les Brown**, 'Live At The Trocadero Theatre, Elith Gardens, Denver' (Status 1006);

1960, **Brook Benton** op 'Songs I Love To Sing', zoetig met strijkers (Jasmine 687);

25 maart 1960, **Ray Charles** met vijftien strijkers, Capitol Studios, New York ('The Genius Hits The Road');

28 maart 1960 (?), **John Coltrane** speelt een 'Moonlight' in een medley met Wynton Kelly, Paul Chambers, Jimmy Cobb in Düsseldorf. Het zou Coltrane's laatste toer zijn met Miles Davis. Het Quintet was tijdens die Legendary European Tour op 9 april in het Kurhaus, Scheveningen en het Concertgebouw, Amsterdam (soms wordt Düsseldorf als 4 april geciteerd?) (Birdland 017);

30 augustus 1960, **Billy Eckstine** op 'No Cover No Minimum', met Jackie McLean, Live at New Frontier Hotel, Las Vegas (EMI 7985832);

herfst 1960, **King Fleming** Trio op 'Misty Night', Walter King Fleming piano, Rail Wilson bas en Royce Rowan drums (Argo 4004, nu Fresh Sound 834);

...vervolg op de volgende pagina linksboven

21 november 1960, **J.A.T.P.**, Roy Eldridge, Stuff Smith, Oscar Peterson, Herb Ellis, Ray Brown, Jo Jones, Live at Konserthuset, Stockholm, Zweden;

1961?1963?, **Raymond Coco Colignon** (1907-1987) op 'Two Keyboards And Colignon' (Philips), de pianist bij Fud Candrix;

juli 1961, 'Have A Good Time With **Joe Williams**', Harry Edison, Jimmy Jones, Joe Benjamin, Charlie Persip, arr. Ernie Wilkins, in New York (Roulette Jazz 31790);

8 februari 1962, orgelist **Marlowe Morris** op 'Play The Thing' met Buck Clayton, Ed Hall, Buddy Tate, Ray Barretto, Jo Jones (Jazzflits 308);

mei 1962, tenorsaxofonist **Don Byas** met de Fransen Jacques Denjean et Son Grand Orchestre, Sax Satiné, Polydor Studios, Parijs;

4 juni 1962, **Coleman Hawkins** (1904-1969) met Georges Arvanitas, Jimmy Woode, Mickey Baker, Kansas Fields, ter gelegenheid van het Adolphe Sax Festival in Brussel, gefilmd door Yannick Bruynoghe (1924-1984), vriend van Big Bill Broonzy;

20 juli 1962, **René Thomas** Quartet, Joël Vandroogenbroeck, Benoît Quersin, Daniel Humair, Festival d'Antibes Juanles-Pins (Remembering René Thomas, 2CD Fresh Sound 993);

1963, orgelist **Jimmy McGriff** (1936-2008) op 'One Of Mine' in New York (Groove Hut 66725)

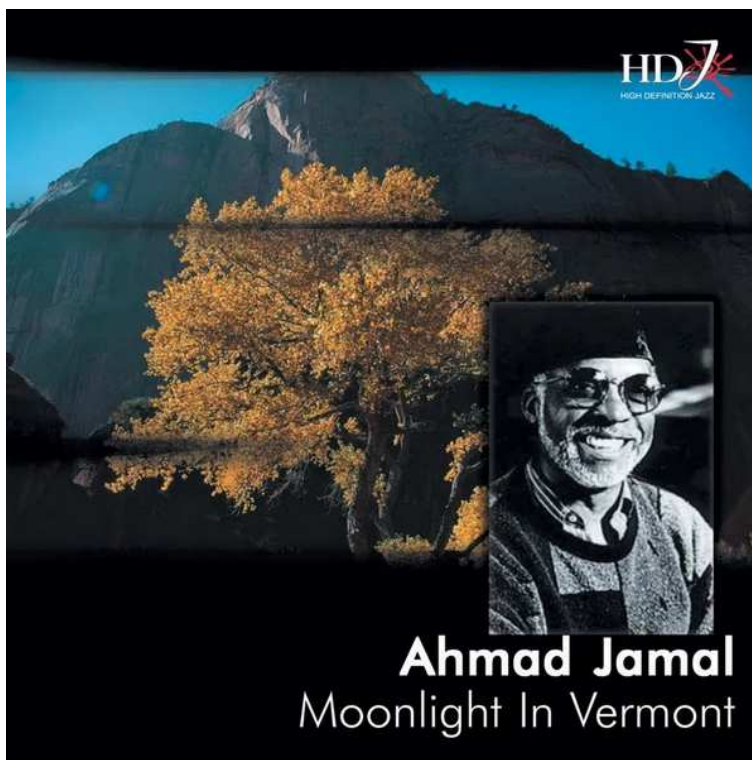
februari 1966, **Jack Diéval** Quartet, Relaxez-Vous, met René Thomas, Jacques B. Hess, Franco Manzecchi, Hotel Hamdorff, Laren (zoon Patrick Manzecchi kreeg van Hans Straman van Concertzender deze data; Walter Bruyninckx citeert deze opnamen in Parijs, 1965-66, Discogs in 1963-64, Billboard van 29 oktober 1966 kondigt een nieuwe plaat aan met Thomas ...)(Relax 33003) – wat zeggen kranten en tijdschriften uit die periode over dat concert?

1968, **Bobby Womack** op 'Fly Me To The Moon', zijn debuut-soloplaat, in Memphis;

12 november 1969, **Coen van Nassou**, Swinging The Mallets, Paul Ruys, Rob Langereis, Louis Debij, in Hilversum (RCA Camden CAS 10300);

1973, **Rita Reys** with Trio Pim Jacobs, 'Our Favorite Songs', Pim Jacobs (1934-1996), Ruud Jacobs (1938-2019), Peter Ypma (1942- 29 juli 2013; Rita Reys stierf een dag eerder op 28 juli 2013) (songs opgenomen in Weesp, CBS S65620);

...vervolg in de rechterkolom

Ook pianist Ahmad Jamal nam 'Moonlight in Vermont' op.

25-26 januari 1974, **Jack and his Alltimers**, trompettist Jack van der Hulst met een bigband, Leiden (eigen beheer, 6810388)

4 juli 1974, '**Stephane Grappelli** Meets Earl Hines', duo viool-piano, Chappell Studios, Londen (Black Lion 760168);

1977, **John Klemmer** & Oscar Castro-Neves Duo, 'Simpatico' (JVC 90252)

25 november 1977, saxofonist **Sonny Stitt** met pianist Barry Harris, bassist Reggie Workman, drummer Tony Williams, Sound Ideas Studios, NYC (Japanse Denon 8566);

20 mei 1979, **Eddy House** Quintet, 'Live At The Acoustic Club' in Merksem, rietblazer Eddy Huys, Peter Peters, Toon Segers, Frans Pelgrims, zonder Bert Joris in deze 'Moonlight' (NRS 79002);

augustus 1979, **Rita Reys**, Pim Jacobs Trio featuring Johnny Griffin (1928-2008), in De Boerderij, Huizen (nu op 3CD, Rita Reys, Collected, 65 nummers voor 15 euro) (opgelet: de 'Moonlight' op de plaat met Griffin is uit 1973)

De versie van het Johnny Smith Quartet met Stan Getz:

<https://www.youtube.com/watch?v=gRNpc-hFKCs>

21 december 1986, **Monty Alexander**, 'To Nat, With Love, Live At The Blue Note', met Sweets Edison, John Collins, John Clayton, Jeff Hamilton, Monty Alexander was dan al twee jaar gescheiden van gitariste Emily Remler (Jazzflits 349);

1987, **Bernard Berkhout's Swingmates**, 'Fascinating Rhythm', met Frans Bouwmeester, Jeroen Koning, Frits Landesbergen, Bob Dekker, producer Ruud Jacobs (Polydor 8376122);

1988, saxofonist **Phil Woods** (1931-2015) met Stephane Grappelli (1908-1997), Marc Fosset (1949-2020), John Burr (°1953), Louie Bellson (1924-2009) (4CD-compilatie Quadromania);

5 en 6 maart 1990, **Pim Jacobs** met Ruud Jacobs, Wim Overgaauw plus Ruud Brink, 'Just Friends', Studio 44, Monster (Dureco 1154222) – tenorsaxofonist Ruud Brink (°1937) zou vier maand later overlijden op 29 juni 1990;

...vervolg op de volgende pagina linksboven

17-19 juli 1990, **Pharoah Sanders**, 'Welcome To Love', met William Henderson, Stafford James, Eccleston W. Wainwright, Gimmick Studios, Yerres, Frankrijk (Timeless 358);

7-20 augustus 1992, **Joe Pass**, 'Unforgettable', solo-gitaar (Pablo 2310 964);

november 1992, **Steve Houben**-Michel Benita, 'Embraceable You', altsax en contrabas, in de Sint Apollinariskerk, Bolland bij Herve (Ricerar 121106);
1993, Orgelist **Joey DeFrancesco** met tenorist Houston Person, Live At The Five Spot Nightclub in New York, weergaloze Person op Vermont, Joey is pas 22! (Columbia 474045);

25 januari-20 februari 1994, zangeres **Jeanie Bryson** op 'Tonight I Need You So' met Don Braden, Paquito d'Rivera, Vic Juris, Christian McBride, Claudio Roditi (Telarc 83348);

7 en 19 februari 1994, gitarist **Jimmy Bruno** op 'Burnin' met Craig Thomas, Steve Holloway (Concord 4612);

9 maart 1994, gitarist **Jimmy Ponder**, 'Something To Ponder', met Mark Soskin, Peter Washington, Roger Humphrey (sic), producer Houston Person (Muse 5567);

6-7 mei 1995, **West Music Club**, bigband onder leiding van trompettist Richard Rousselet, op 'Mosaïque' (WMC 9502);

april 1996, Marc Brillouet Presents **G.C. Davis** op 'Feelings', zanger Guy Coosemans met Guido Joris, Herman Vanspauwen, Chris Mentens, Gislain Slingeneyer, Tony Gyselinck, Carlo Willems, in Hasselt (Coda 007);

april 1997, **Lee Konitz/Rich Perry** op 'Rich Lee!', met Harold Danko (Steeple-Chase 31440);

5 november 1997, **Lee Konitz** met het Bert van den Brink Trio, op 'Dialogues', in Amersfoort Studio, deze 'Moonlight' is een duo Konitz-Van den Brink van 6'12" (Challenge 70053);

september 1998, **Louis van Dijk** Quartet met Edwin Corzilius, Frits Landesbergen, Jeroen de Rijk (Baileo BMP 123);

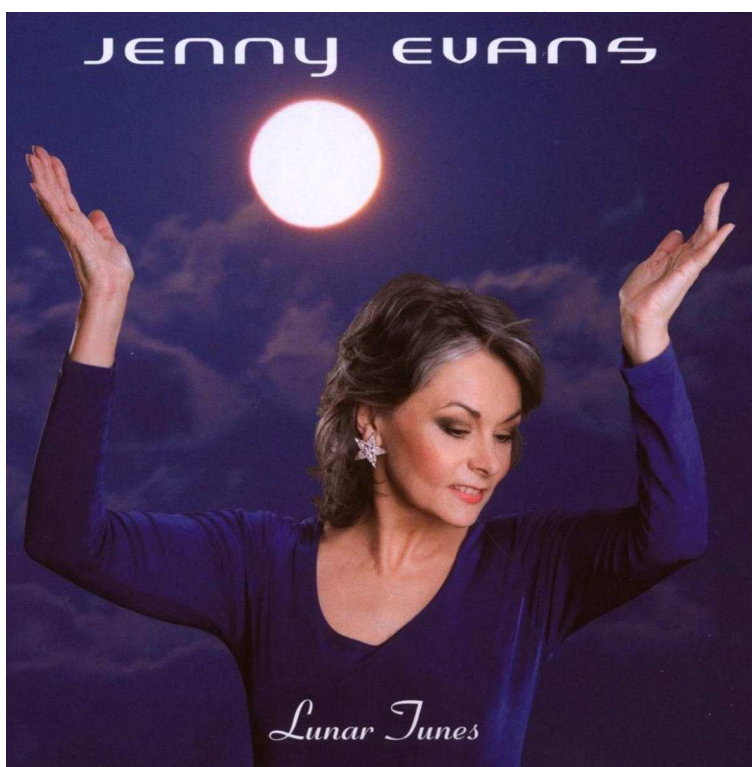
1999, pianist **Andrew Adair**, op zijn 'States', Moonlight met een sambavleugje, Brooklyn (Fresh Sound NT061);

4 en 5 oktober 1999, pianist **Floris Nico Bunink** (1936-2001) met vocaliste Raphaëlle Brochet op 'En Blanc Et Noir 5' (Daybreak 75094);

28 maart 2001, pianist Harry Whitaker Trio, New Jersey (Fresh Sound 5034)

oktober-november 2002, Maceo Parker, 'Made By Maceo', met kleine bigband, echter zonder Candy Dulfer in MIV

...vervolg in de rechterkolom

Op 'Lunar Tunes' van zangeres Jenny Evans mocht 'Moonlight in Vermont' niet ontbreken (2007).

(ESC 36802);

augustus 2003, **Paulien van Schaik**, Hein Van de Geyn, Bert Joris, 'In Summer' (Challenge 70118);

2005, vocaliste **Jaqui Martin** & F.S.Q., Early Autumn, met Hans Heinhuis, Huub Jacobs, George van Deijl, Joop Linschoten (Munich Records 479);

november-december 2007, zangeres **Jenny Evans** op 'Lunar Tunes', elf keer ode aan de maan en het maanlicht met Walter Lang, Thomas Stabenow, Rudi Martini, in München (Enja 9526);

2008, drummer **Devin Kelly** Organ Trio, met Dino Losito op orgel, 'First Things First';

7 december 2010, jazztrio van tenorsaxofonist **Noah Preminger** op 'Background Music' in Barcelona (Fresh Sound NT430);

De versie van Wynton Kelly:

<https://www.youtube.com/watch?v=e7PtpQaYGYQ>

30 juni 2011, **Tim Kliphuis**, 'Live At Iford Manor', zigeunerjazz-violist uit Utrecht (DVD);

2015, **Denise Jannah** (°1956) 'Sings Ella Fitzgerald', met Rob van Kreeveld, Ack van Rooyen, Hans Mantel, John Engels (September 5179);

augustus 2017, gitarist **Daan Kleijn** met bassist Tobias Nijboer en drummer Joost van Schaik op hun plaat 'Passages';

januari 2018, Hammond organ **Jamie Saft** met Steve Swallow en Bobby Previte op 'You Don't Know The Life', in New York (Rare Noise Records 101);

28-29 maart 2018, **Mark Holzinger**, bassist Simon Planting, John Waller, 'Take-Off Guitar', in Antioch, Californië (Reel Zinger Records);

15 april 2018, **Mary Halvorson/Bill Frisell**, 'The Maid With The Flaxen Hair', gitariste en gitarist in 'A Tribute To Johnny Smith', gitaarduetten, producer John Zorn (Tzadik 4024).

Erik Marcel Frans

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL DOWNTOWN 9, 10, 11 JULI 2021, ROTTERDAM **JAZZ IN BEELD**

Gregory Hutchinson (Kurt Rosenwinkel Trio). (Foto: Joke Schot)

Hans Dulfer was te gast bij The Quartet-NL. (Foto: Joke Schot)

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL DOWNTOWN 9, 10, 11 JULI 2021, ROTTERDAM **JAZZ IN BEELD**

Selah Sue. (Foto: Joke Schot)

Richard Bona. (Foto: Joke Schot)

Tigran Hamasyan. (Foto: Joke Schot)

Cécile McLorin Salvant. (Foto: Joke Schot)

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL DOWNTOWN 9, 10, 11 JULI 2021, ROTTERDAM **JAZZ IN BEELD**

Rik van den Bergh. (Foto: Joke Schot)

Ernst Glerum (The Quartet-NL). (Foto: Joke Schot)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 5 juli 2021

1 Vincent Herring

Preaching to the Choir
(Smoke Sessions)

2 Greg Abate

Magic Dance: Music of Kenny Barron
(Whaling City Sound)

3 Dan Wilson

Vessels Of Wood And Earth
(Brother Mister Productions)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortten, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart

• Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 1 juli 2021

Ack van Rooyen. (Foto: Joke Schot)

[Anna Filipieva, Jazz.ru \(Russia\)](#)

ILUGDIN TRIO

My Story (Jazzist)

[Jan Granlie, Salt-peanuts.eu \(Pan-Scandinavian\)](#)

WILLIAM PARKER

Mayan Space Station (Aum Fidelity)

[Christine Stephan, JAZZTHETIK \(Germany\)](#)

IRÈNE SCHWEIZER/HAMID DRAKE

Celebration (Intakt Records)

[Viktor Bensusan, Jazzdergisi.com \(Turkey\)](#)

CHRISTIAN MCBRIDE BIG BAND

For Jimmy, Wes And Oliver (Mack Avenue Records)

[Dick Hovenga, Written in Music \(Netherlands\)](#)

DANIEL HERSKEDAL

Harbour (Edition Records)

[Tony Dudley-Evans, LondonJazz News \(UK\)](#)

YOUNG PILGRIMS

We Are Young Pilgrims (Stoney Lane Records SLR1976)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\)](#)

DANIEL HERSOG JAZZ ORCHESTRA

Night Devoid Of Stars (Cellar Music)

[Lars Mossefinn, Dag og tid \(Norway\)](#)

MARTHE LEA BAND

Asura (Motvind Records)

[Matthieu Jouan, Citizenjazz.com \(France\)](#)

PAUL LAY

Full Solo (Gazebo)

[Axel Stinshoff, Jazz Thing \(Germany\)](#)

ACK VAN ROOYEN

90 (Jazzline)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\)](#)

DANILO GALLO DARK DRY TEARS

A View Through A Slot (Clean Feed)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\)](#)

SONS OF KEMET

Black To The Future (Impulse!)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\)](#)

JOAQUÍN SOSA QUARTET

Live At Radio Katowice (Polskie Radio Katowice)

[Mike Flynn, Jazzwise \(UK\)](#)

RUTH GOLLER

Skylla (Vula Viel Records)

[De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.](#)